

בניר

עלון קיבוץ ניר אליהו

גליון 465 / 29 ספטמבר 2008 כ"ט באלול תשס"ח

שנה טובה!

דבר העורך

גינה לי...

הנה שוב פוסע לו ההלך, נועץ מבט מעמיק ומלטף וכאילו לראשונה מתגלות לעיניו הגינות... כל בית וגינתו. ישנן מטופחות כנערה לקראת פגישה ויש פרועות כנערי רחוב. בואו הצטרפו למסע בין הירקות הרעננה וצבעי הפסטל משובבי הנפש. לכו בין פרחי האמנון ותמר ולוע הארי, אל כל פינות הצבע ולדשאים המנוקדים בטיטולים חסרי מנוח...

הנה שם בפינה מדסקסים את כל עולם הנוי – דישון, ריסוסים, השקיה... מקומה של הגינה בעולמנו. יש חברים הפונים לירקות – עגבניות, צנוניות, גזר, ויש המתרכזים בעצי הפרי, או בשיחי הנוי, גדר חיה, או עציצנות מרפסת... אולי כאן המפלט משיבות הפרך ליד המחשב, מטרדות הפוליטיקה וממסי הקהילה, מתאונות הדרכים ומהאירנים שמעבר לפינה...

זקוק מאוד האדם להתרפקות הזאת על האדמה, לתמונות הנוגעות – דשא, פרפר, ילד...

לנגיעה הרכה המשדרת חלקת אלוהים הקטנה שמקרינה ניחוח וצבע בצד זיכרונות משירי הילדים הפרחוניים, רקפת, כלניות, פרח נתתי לנורית...

בשולי המדרכות אתה נתקל בנציגי ה"מפלגות" – "אני רק במשתלת השדה", "אנחנו רק מתייעצים עם יהודית" ואלה רק במשתלת השלום... שאגי, ארץ אהובה, חסרת מים, אך מנוקדת בפינות נוי. רוויות אור וצבע, ניחוחית ומרנינה.

ודמעת הורד... רוז...

אין מצב שאנחנו יכולים להסב עינינו מהטרגדיה הנוראה, הפנים היפות של הילדה עם הסרט האדום,

קורנת התום והייסורים, ילדים מעונים ע"י בני משפחתם... ..

לדקה ארוכה נעניק חיבוק של אהבה לילדינו, נזכור בעצב ובכאב...

ובאו בנים...

היה זה מחזה מרגש. הבנים. היו משפחות, אנשי עסקים, אבל החברות מהבילה מהפגישה הזאת. מיד

חוויות, זיכרונות (ולחם מטוגן – אין?), משפחות, ילדים והתרגשות.

אינני יודע אם יצליחו להתגבר על שאלות האגורות, המעמד, הלו"ז וכו' אומר רק שחייבים לשבת, לשוחח

שוב ושוב עד עשן לבן.

ועם סגירת הגיליון – אשה באקווריום (לשכת ראש הממשלה) -

אולי זה חוש הריח ואולי נצנוצו של הסתיו הקרב, אבל כעין ארומה של שינוי מתעקשת לבעבע בכלי הדם,

אולי זו לא רק הצהרה, ואולי מתקרב גל איטי של ניקיון, אולי נוכל ללחוש סוף סוף לעצמנו כי יתכן שלא

הכל בלתי נקי ומאכזב וכי אולי נושבת רוח של היטהרות מכל מה שחווינו בשנה האחרונה. בואו נאחל

לציפור הלבנה את תקוותינו וברכותינו, לו יהי...

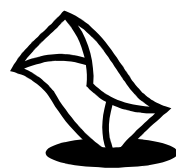
ובסוף ממש – מילה לילדינו.

התעוררנו יום אחד לשלטי הזעם והמחאה. בלי לדעת את הפרטים, נאמר לכם – הרבה כבוד, לא בלעתם

את הדייסה עם הגושים, יצאתם להתמודד, בעטתם וקולכם נשמע. יפה עשיתם.

ואם יהיה פעם מונדיאל חברתי – אתם בדרך עם הרבה נקודות.

שנה טובה, שמוליק

מכתבים למערכת

מכתבים למערכת ניתן לשלוח לאי-מייל BANIR@NIREL.ORG.IL

או להכניס לתא דואר מספר 99.

עורך ראשי: שמואל אייל
הגהה וראיונות: הדסה ראובני
ארכיון: עמיקם רגב
עיצוב: לירז מדר
מערכת: דורון קורדובה, ליזה
בוחסירה, דור הורביץ, שלי בורץ

נר זכרון

לזכרם של החברים שאינם עימנו

פרויקה וינטרוב 19 שנה למותו

בני ברק 35 שנים לנפילתו

אדם באמת אינו צריך

אדם באמת אינו צריך אלא לספר אחד בחייו
כאשר כל חייו נקבצים לעיניו בספר הפתוח לעיניו
כאשר הוא קורא בו דף אחר דף ורואה לעיניו
איך יום אחר יום רדף כמו דף אחר דף
בספר הפתוח לעיניו.

ואף לא אחד נעזב וברחמים רבים נאסף
דף אחר דף

בספר הפתוח לעיניו

פתוח ספר חייו

ברחמים רבים נעזב.

אמיר גלבוז

שנה טובה

חודש תשרי הוא החודש הראשון לפי הלוח העברי הנהוג כיום. במקרא הוא נקרא החודש השביעי מפני שהוא שביעי למניין החודשים המתחיל בניסן. מקור השם "תשרי" במילה הבבלית "תשריתו", שפירושה בעברית – ראשית. בארמית "תשרי" = תתיר. ולכן דרשו אותו חכמים במובן תתיר, תמחול ותעזוב את כל חובינו, עוונותינו.

אתמול, מחר...

אתמול כשפסעתי עם הבלוק הצהוב
את השנה הטובה כך פגשתי ברחוב
ניסיתי לראיין – אמרי, מה את לחג הקרוב מבשלת?
ענתה לי בחיך, מתיפיפת, צוהלת –
זה לא אני, כי אתם מביאי הבשורה
"בפיכם ולבבכם" ככתוב בתורה –
לטפח רעות, רגישות, אהבה
להביט אל הבית מלאי גאווה
לראות את הפרח, את קרן האור
לצלוח כל גשר, בנחישות לעבור,
לראות כל אדם, גם חולה, גם עייף
להושיט יד תומכת, לב קשוב וכתף
בל נזרוק יתבנו – הקיבוץ, המדינה
יש אדם בבדידותו מסוגר בפניה
אז נוריד שעתיים מה-רי-א-לי-טי
ונאמר – יש מצב ידידי שאתה קצת איתי...
ונעלה אולי שמץ חיוך בקצוות
ונדע, האמינו – עשינו רבות.

שתהיה שנה נהדרת!

מערכת "בניר"

* בעלון משובצות ברכות שנה טובה גם מענפי הקיבוץ השונים

כל שנה

להקת שיר

לחן: עמוס ברזל מילים: ניסן פרידמן

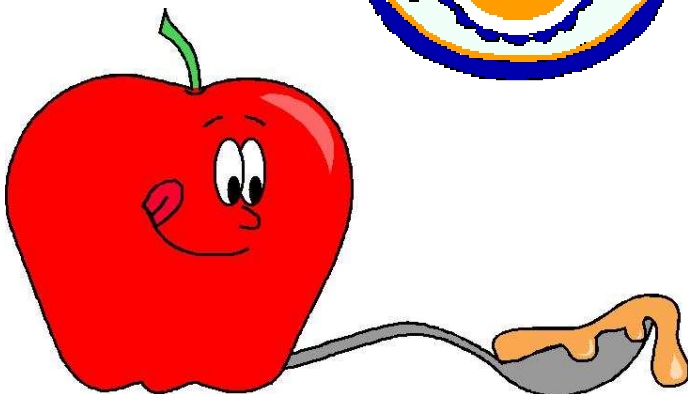
כל שנה מתחילה בסימן שאלה
כתינוק המודד צעדין
כמו זריחה מתגלה, על כנרת כחולה
ופניה לשמי מערב.

כל שעה מתחילה בסימן שאלה
כמו הלב הפועם לו קצבות.
כמו גבעול ירקרק שצומח בלאט
ופניו לפסגות הגבוהות.

זה נפלא ששנה מתחילה לה
בשיר וברוח טובה!
כל שנה מתחילה בסימן שאלה
ואנחנו נמצא לה תשובה.

כל שניה מתחילה בסימן שאלה
ולפני שתשוב היא תחמוק
כמו ליטוף רוח ים, שעולה מאי שם
ניגוניו עוד נשמע מרחוק.

זה נפלא ששנה מתחילה לה...

משולחנו של המזכיר

סתיו - העונה האהובה עליי: סוף סוף נעים... לפעמים, אפשר אפילו לשבת בערב במרפסת, או לנסוע לים עם חברים. עוד מעט גשמים וצבעי שלכת אדומים.
בלי שהרגשנו אוטוטו חגים, כנס בנים – שנה עברית חדשה וכבר מתכוננים להגשת התקציב לשנת 2009 – לאט לאט, בשקט ומבלי משים עברה שנה מההצבעה על השינוי.
מדהים – נראה שתמיד חיינו כך עד שכבר עייפנו לנו מנטל המיסים, ופתאום כשמשלמים גם רואים את כל הפגמים הקטנים, כך לפחות עולה מסקר השירותים...

סקר השירותים הגדול

הסקר שזכה לביקורת רבה מולא ע"י עשרות מבתי האב בקיבוץ, מהווה מדגם מייצג סטטיסטית מחד - ורחב מספיק על מנת לבטל "עיוותים על רקע אישי" לכאן ולכאן של חבר זה או אחר על נותני השירותים ובעלי התפקידים מאידך; הסקר משקף נאמנה את המציאות כפי שהיא משתקפת בעיני החברים – ומחדד גם עבורנו האוחזים במושכות את הרשמים והמסקנות לגבי כל פעילות ובעל תפקיד. כולי תקווה שנדע למנף את המסקנות מהסקר לטובת שיפור וצמיחה, על מנת שבשנה הבאה נהיה במקום טוב יותר. מה שבטוח את סדנת השירות אנו צריכים לקדם... אחרי החגים.

כפי שהובטח הציונים בסקר לא יפורסמו ברבים, ואתייחס פה רק לרלוונטיות(כמה מתוך ממלאי הסקר התייחסו לכל פעילות) של כל שירות וממלא תפקיד. ההערות יילמדו וישוקפו לבעלי התפקידים או הממונים עליהם, על מנת שיפעלו לשיפור השירות בכל תחום ותחום.
לגבי עבדכם – העומד בראש המערכת – ברשותכם אתייחס בכל זאת: תפקיד המזכיר (המחזיק בקיבוץ ובתפקיד יו"ר האגודה השיתופית, יו"ר הוועד המקומי ומנהל הקהילה) רלוונטי לגבי 91% מאוכלוסיית ממלאי הסקר. הציון הממוצע המשוקלל שנתן הציבור – 3.17 (מתוך 5), כשהמדרגים הגבוהים חלקו לי ציון 5, והמבקרים הקשוחים ציון 1, אכן ספקטרום רחב המאשר את מורכבות התפקיד – כשהציון החציוני (שמחלק את טבלת ההתפלגות לשניים ומשקף אינדיקציה של התפלגות הציונים) – 3, ובמילים - בינוני+ עד כמעט טוב, כשעיקר ההערות נוגעות להססנות והתייעצות יתר בטרם מתן תשובות לחברים, וגם לחוסר הניסיון.
אין ספק יש הרבה מקום לשיפור – אשתדל ליישם את ההערות ולתקן להמשך, אם כי בנושא ההתייעצות – אני מעדיף להיות מבוקר מאשר לחטוא בשירות לב, בעיקר בצומת בה אנו מצויים של שינוי, שחדש לכולנו ובו כל החלטה עשויה להפוך לתקדים שיאומץ עשרות שנים קדימה, ובעיקר לנוכח עידן ה"משפטיציה" – בו על כל החלטה ניתן לערער הן בקיבוץ והן מחוצה לו – ואפילו חברי קיבוצים לא זזים בלי עו"ד... לגבי הניסיון – אין הרבה מה לעשות לגביו – אלא לרכוש אותו ככל שהימים והאירועים נוקפים.

הקיבוץ – מקבל מהציבור ציון מעט טוב יותר מהעומד בראשו – 3.53 כשאפילו המקמצים בפירגון ציינו כי יש מגמת שיפור. המפרגנים מעניקים לקיבוץ ציון מקסימלי – 5, והמקטרגים מסתפקים בציון – 3, אולם זהו גם הציון החציוני, מה שמרמז שאולי יש לנו פה בעיה קטנה של דימוי עצמי וחוסר פרגון אצל חלקים גדולים בציבור - שגם בה ראוי לטפל, בעיקר ברמת טיפוח גאוות היחידה ויצירת מסורת של טיפוח למצויינות.

כאשר מתבקשים החברים להתייחס לרמת החיים בקיבוץ מתקבל ממוצע נמוך מעט – 3, כשגם המפרגנים מסתפקים בציון – 4, והמקטרגים טוענים כי רמת החיים היא – 1.
גם כאן הציון החציוני הוא 3, וגם כאן מציינים אפילו המבקרים הקשוחים שיפור.
רוב החברים מעריכים לעומת זאת את איכות החיים בקיבוץ, אותם הם מדרגים כ-3.75, כשהציונים נעים בין 5 ל-3, והנתון החציוני מורה על 4, בהחלט איכות חיים טובה.

העיקר הבריאות

בהמשך טבעי (לציבור שבחר לחיות במקום בו איכות החיים גבוהה מרמת החיים) מסתבר שהנושא החשוב ביותר לחברי ניר אליהו (כמו לרוב תושבי העולם, לא?!) הוא הבריאות : המרפאה ומרפאת השיניים היו שני התחומים היחידים אליהם התייחסו מאה אחוז מהעונים.
91% מהציבור התייחסו לריכוז הבריאות.

תחומים נוספים שזכו ל"רייטינג גבוה" הם הכלבו, הנוי, החצר והתברואה עם 96% התייחסות. הדואר, המזכירות הטכנית והחשמליה – 91%, ואילו ענף המזון, האינסטלציה והבניין זכו להתייחסותם של 87% מהמדרגים.

היזמויות כצפוי זכו להתייחסות המשתנה ע"פ רמת השימוש הפנימי בשירותיהן שנעה בין 13% ל-70% (תלוי באופי היזמות). יזמויות שלא מספקות שירותים לחברים לא השתתפו בסקר. נושא נוסף שלא סוקר בסקר היה הברכה וגן האירועים – אך עלה בהערות החברים ככזה שדורש התייחסות בעיקר בנושא שעות הרחצה, תחזוקת הברכה ומפגע הרעש מהזיקוקים בעדן. אגב גם בנושא ניסויי הזיקוקים של זיק דינור מתארגנת בימים אלה מחאה עממית.
נושאים מאתגרים לפתחנו בפרוס השנה החדשה ע"פ הסקר – ייצוב החינוך, שידרוג התרבות, הטיפול בדור צעיר ובביטחון הסוציאלי והפיזי והשלמת הטיפול בנושאי התכנון והמקרקעין.

11 נותני שירותים וממלאי תפקידים (מתוך כ-70) קיבלו ציון טוב מאד הגבוה מ-4. אף אחד לא מושלם. כולי תקווה שנדע לתגמלם בהתאם. רק כ-5 ממלאי תפקיד קיבלו ציון נכשל(ממוצע הנמוך מ-2.5 ומטה) ולגביהם אני מקווה שנדע להעצימם ולגרום לשיפור. יתר נותני השירותים וממלאי התפקידים נמצאים בספקטרום הרחב שבין ציון משוקלל מעל ל-2.5 ועד-4. האם סטטיסטיקה זו משקפת בינוניות? לא בטוח, אנחנו רק בראשיתה של דרך חדשה בה בעלי התפקידים הם "נותני שירות" והחברים הפכו באחת ל"לקוחות", ובכל זאת ניכרת מגמת שיפור, זהו תהליך, גם רומא לא נבנתה ביום אחד.
בקרב נפעל לקיום סדנת שירות לממלאי התפקידים, שלטעמי צריכה להיות אחד התנאים לקבלת בונוסים ענפיים - לפחות במגזר השירותים.

מעבר לכך יש לי חשש כי הביקורת הפנימית בניר אליהו גבוהה כשם שההערכה העצמית נמוכה. העובדה היא כי יש קרוב ל-150 משפחות פונים (לא בני משק) לקליטה במתכונת החדשה (וזאת לפני שהתחלנו בשיווק לחיצוניים) מוכיחה שיש לנו כאן משהו שהם רואים – ואנחנו לא, ולא מן הנמנע שיש הרבה דברים טובים פה – שלנו כבר מובנים מאליהם. עם זאת כמובן שעבודה רבה עוד לפנינו, אך כפי שצינתי בעבר – אנחנו בהחלט בדרך הנכונה ולקראת ראש השנה ראוי שנזקוף קומה ונתמלא קצת גאווה...

ואם בגאווה עסקינן – הרי שאי אפשר בלי לציין שוב את שכבת המופת של מסיימי י"ב הנמצאים לפני גיוס : תודה על ההתגייסות לתרגיל היישוב, בינתיים אחד כבר בפלס"ר נח"ל, אחד כבר עושה ש"ש ובגיבוש הטיס הקרוב יהיו לנו שלושה נציגים מניר אליהו – שוב שיא קיבוץ בכל הזמנים! מילה טובה מגיעה גם לכל הרכזות, המדריכים והמטפלות, הזמניים יותר והזמניות פחות המסייעים לנו לעבור בהצלחה את תקופת התפר הבעייתית בין סוף לתחילת שנת הלימודים.

ועכשיו להפתעות

הקליטה זכתה להתייחסות של 78% מהחברים – שזה יפה ומשקף קונצנזוס וציפייה, ויש סיבה: – כמאה בניס/בנות ובני/ות זוגם הגיעו לשמוע מה יש לקיבוץ המתחדש להציע להם וגדשו את המחצית הממוזגת של חדר האוכל.

כ-15 זוגות בניס/ות ובני/ות זוגם נרשמו להמשיך בתהליך. גם אם רק שליש מהם ירצו בסוף הדרך להתקבל לחברות – מדובר בסדר גודל של מחזור הקליטה האחרון שקיבלנו, ואם למישהו זה עדיין נראה מעט, תזכורת - מספר החברים שהתקבלו השנה דומה למספר המתקבלים בכל תקופת המודל המשולב... בהזדמנות חגיגית זאת תודה, לכל מי שטרם ולקח חלק בהפקה של כנס הבנים – אם יש קונצנזוס על משהו בימינו – זה שכנס הבנים היה מושקע, מסוגן ומרשים – וכמובן תמיד מרגש לראות כמה גדולה המשפחה המורחבת שנקראת קיבוץ ניר אליהו.

אחרי הכיבודים, הברכות והמצגת – הגיע שלב השאלות מן הקהל – שבהחלט אתגרו את משתתפי הפאנל מהצוות לצמיחה דמוגראפית.

הבנים כבר קלטו וחישבו את מודל המיסוי הפרוגרסיבי-אגרסיבי ונושא הפנסיה התקציבית – נושאים שעלינו לטפל בהם בנחישות, קודם כל בשביל עצמנו – וגם כדי לקלוט את בנינו. בנושא זה התחלנו כבר בחודש אוגוסט בבדיקת ההיתכנות הכלכלית לקראת הגשת תקציב 2009 שצריך יהיה לבשר על הקלה משמעותית במודל המיסוי, ועיגון המקורות לביטחון הסוציאלי. שיהיה לנו בהצלחה.

הפתעה קצת פחות נעימה הייתה האדישות היחסית לנושא הפנסיה בסקר.

למרבה האכזבה – נושא הפנסיה זכה להתייחסות של 61% בלבד מהמדרגים – ונשאלת השאלה – האם זה משאננות או חוסר מודעות? נדע בקרוב באסיפה שתדון בנושא, ואולי דווקא טוב עשה משה שניסה להעיר את הציבור במכתבו לגמלאים...

כל מי שקורא את העיתונות הקיבוצית שם לב ודאי בשבועות האחרונים לטיפול ממוקד ואינטנסיבי בנושא פנסיית הוותיקים, ועדיין אצלנו חלקים גדולים בציבור אדישים, מעטים העבירו את פירות הקרנות, או שאלון הפנסיה, ומעטים מתעניינים לגבי פרטי הפוליסה האישית וכדומה. בדיונים על תקציב הקהילה 2009 ואולי אף קודם לכן נידרש כציבור לקבל החלטות אמיצות בנושא הסדרת הפנסיה – החלטות מכריעות לגבי כולנו, שלהן השלכות על תוכנית המשק, מודל המיסוי – שבתורו ישליך על האטרקטיביות לקליטה וכן הלאה... רצוי מאד שהחלטות אלה יתקבלו ברוב גדול של חברים ולא באסיפות דלות משתתפים שהיו מנת חלקנו בחודשים האחרונים. לגבי הכתבות בעיתונות הקיבוצית – הרי דווקא התמונה העגומה שהן מציירות – מעמידה אותנו בשורה אחת עם האריות בנושא הפנסיה התקציבית, ועוד היד נטויה כשבהיתכנות הכלכלית כבר נלקחת בחשבון המלצת התנועה לעדכון הפנסיה. עם קצת סבלנות והרבה סולידריות נשאף לשפר צעד צעד את הפנסיה, הן לגמלאים של היום והן לגמלאי המחר.

ב"עתודות" יושבים כ-5 מיליון ₪ (שנשחקים עם כל התרסקות של שווקי המניות בעולם). מתחילת השינוי הופקדו לצבירה אישית עוד כ-600 אש"ח, ובפיקדונות ב"גרנות" ממתנינים מעל ל-5 מיליון ₪ (כספי תנובה והכנסות מיוחדות) להחלטות צוות הפנסיה.

עוד למעלה מ-5 מיליון ₪ ממתנינים בסבלנות ב"עצמה" ו"גדיש" וסכום דומה נצבר בקרנות של עובדי החוץ, וצוות הפנסיה טרם הביא את תקנון הפנסיה לאישור האסיפה. מערך שכזה של מיליוני ₪ יכול להשיא רווחים ולקצור פירות אם מנהלים אותו בתבונה, או להישחק אם לא מנהלים אותו בכלל. אין לנו בהנהלה הפעילה חשש לנהל בעצמנו את הכספים – אולם הציבור בחר צוות בקלפי שיעסוק רק בנושא הפנסיה, כך שהמנדט לכך נמצא בידי הצוות. בקיצור חברים – ל-ה-ת-ע-ו-ר-ר-!

משולחנו של המזכיר

עוד הפתעה בסקר (או שלא, תלוי את מי שואלים) ענף הרכב צנח ל-57% רלוונטיות: הגדלת מגזר עובדי החוץ עם רכבי עבודה – והצמדת רכבים גם למנהלים בעסק ובקהילה, בד בבד עם הגדלת כח הקנייה של הציבור ורכישת רכבים פרטיים הביאה לכך שציבור המשתמשים בסידור הולך ופוחת, ויהיה עלינו לוודא שגם לציבור שאין לו רכב צמוד יהיו פתרונות ניידות אל מחוץ לקיבוץ. הנהלת הקהילה תקיים בקרוב דיון מקיף בנושא זה. אגב שיטת הזמן והקילומטר ביצעה מהפיכה בזמינות הרכב לחבר, ולאחרונה הגיע פטנט דומה גם לעיר הגדולה – כשחברה מסחרית החלה להעמיד רכבים לשימוש פרטי ע"פ שעה במקומות שונים בתל אביב. כבר אמרנו שהקיבוץ המתחדש מחזיר את התנועה הקיבוצית להיות מובילה ולא מובלת?

הביטחון בירידה

גם נושא הביטחון נמצא בנסיגה (57% רלוונטיות) – ירד מראש סולם העדיפויות הלאומי והקיבוצי עם הרגיעה הביטחונית בשטח. ועם זאת ה"מולטי פריצה" שחווינו בתחילת החודש מזכירה לנו שאל לנו לנוח על המשמר, ועד כמה שברירית תחושת הביטחון בקיבוצנו:

הפריצה הרבתית התרחשה במוצ"ש שלפני החזרה ללימודים - חשוב בהזדמנות זו להזים שמועה שהתגלגלה באותו בוקר אומלל כאילו מדובר בעבודה פנימית של נערינו – צוות המז"פ והחוקר לא שללו את האפשרות כי הפורצים הכירו את הקיבוץ מעבודתם במקום בעבר, אך העובדה המגובה בראיות שנאספו ע"י צוות המז"פ על פיהן השתמשו הפורצים בכפפות על מנת להימנע מהשארית טביעות אצבע – ואמצעי החיתוך שהופעל לפצח את סורגי הכלבו נראה כי מדובר בגורמים מקצועניים מתחום עבירות הרכוש: ע"פ המחשב הנישא שנגנב מהמרפאה וחדל לעבוד בשעה 15:3 לפנות בוקר והאזעקה ב"עדן" שהופעלה כשעה מאוחר יותר ניתן להעריך את זמן פעילות הפורצים.

חשוב לציין כי מרגע הישמע האזעקה קפצו השומרים למקום בליווי מפקד היישוב – אך הגנבים נמלטו לכיוון ה"מטע של קאליפה" – שם נשמטה מידם שקית ובה שלל מהכלבו: סיגריות, סכיני גילוח ודאודורנטים... מסע הביזה החל במבנה המזכירות בו נפרצו כל הדלתות בחיפוש אחרי מזומנים (ולכן הדלת החדשה).

המחשבים לא ניגנבו (מה שמעיד על מגבלת ההעמסה של הפורצים – שהיו ככל הנראה רגליים) אך ניכר חיפוש במגירות (של כסף ככל הנראה).

הפורצים המשיכו למרפאה שם לקחו את המחשב הנישא ופרצו את מקרר התרופות, עברו לבניין המשרדים מאחורי המזכירות – וגם שם פרצו את כל המשרדים וחיפשו במגירות – אך גם כאן לא נגעו במחשבים שבמקום.

היעד הבא היה הכלבו שם נגרם הנזק הכספי והמורלי הגדול ביותר – שוב לאחר חיפוש במגירות רוקנו המדפים מהמוצרים היותר יקרים שהיו בהם בשווי אלפי ש"ח ואז עלו לגן האירועים וניסו לפרוץ מספר דלתות ומכולות עד להפעלת האזעקה.

מלבד התקווה כי השלל הדל יחסית ירתיע את העבריינים מלשוב ולהכות בקרוב בטבור היישוב – יש חשיבות רבה לדעתני לאדם משלנו שירכז את כל נושא השמירה והביטחון, ואף כי השומרים הגיבו במהירות, הרי שיש ברפיון בתחום הביטחון בכדי לקרוא כפירצה לגנב. רב"ש מקומי, כזה שלא נאלץ להשאיר את רכב הכוננות בקיבוץ ולנסוע בטרמפים לביתו בצופית – ודאי היה יכול להעניק לכולנו קצת יותר תחושת סדר ובטחון.

בשיחתי האחרונה עם אנשי מג"ב – הם שבו וקראו לנו למצוא מועמד מהיישוב לתפקיד, כך שאם יש מישהו המעוניין להשלים הכנסה במג"ב – אני אשמח לשמוע ממנו, ובתנאי שיעמוד בתנאי המשטרה. אותם אנשי מג"ב משוכנעים אגב כי הפורצים עובדים ביום או עבדו בעבר במתחם המחסנים באזור מבני המשק.

...משולחנו של המזכיר

סוף עידן בענף הבגד

הענף הראשון שנופל "קורבן" להפרטה הוא "ענף הבגד" - המחסן והמכבסה: מזה שלוש שנים הצליחה רחלי בחריצות ואכפתיות לקיים את ענף הבגד תוך עמידה בתקציב, שמירה על רמת שירות טובה ומחיר שווה לכל כיס. אולם השנה - עליית מחירי הגז (לקיטור) וירידת מספר החברים המכבסים הביאו ליצירת גירעון זוחל וגדל שביחד עם השחיקה שבעבודה הקשה הביאונו בהסכמה עם רחלי והנה"ק להחלטה על שינוי מתכונת ההפעלה של הפעילות: הוצאת מכרז להפעלת המקום כיוזמות.

שש שלמון הכובסת המדופלמת ששבה אלינו מקריירת כיבוס של כמעט 15 שנה במחוזות זרים הרימה את הכפפה ותנסה להפעיל את המקום בעצמה - נאחל לה בהצלחה באתגר. שש ביצעה "פיילוט" כשכיבסה בביתה במהלך הרבעון האחרון - וכולנו תקווה שתצליח להצמיח את המקום במתכונתו החדשה. חלל המחסן יצומצם ואמור להפוך למשרדים (שיעברו מהרכבת מול המרפאה לטובת בני משק) וחדר היד שניה אמור לקלוט ולאחד את ה"יד שניה" של רות שגם היא תהפוך ליוזמת... בהצלחה לכולנו במעבר!

ובאשר לרחלי - תודה על שלוש שנים בהם ניהלת והפעלת את המכבסה ומחסן הבגדים בחריצות ותוך מתן שירות אדיב ונעים לחברים. הדבר לא נעלם מעיני ה"לקוחות" שבחרו להעניק לרחלי ציונים טובים מאד בסקר השירות ולשבח את עבודתה. מכאן אני מצטרף למחמאות ומאחל לרחלי בהצלחה בהמשך!

הלינה המשותפת

הדילמה הבאה - הלינה בנעורים, מאבק הנערך מדי שנה בתחילת שנת הלימודים, אלא שהפעם הצטמצמות מחזורי היילודה וכניסת עלות החינוך למשוואה, מחדדים את הלבטים. דעתי האישית שמוסד הנעורים הוא נכס חינוכי שצריך לשמר, וגם בהחלטה על השינוי החלטנו שבחינוך בשלב זה לא נוגעים, ואולם אם יהפוך הבית למלון לנערים בודדים - לא נוכל להפיק ממנו את הערכים המוספים המקווים. לכן להערכתנו אם רוצים לינה בנעורים אין מנוס מלהתגייס ולבנות מתכונת בת קיימא, רעיונות לא חסרים - צריך בעיקר רצון והתגייסות של ההורים, הנערים והמדריכים, לבנות אמנת מחויבות ולחפש פתרונות יצירתיים להגדלת הקבוצה. גם כאן בהצלחה, וכל הכבוד לנערים והנערות על ההשקעה במחאה - זוהי הדמוקרטיה בהתגלמותה - בהצלחה!

מילה טובה אחרונה לסיום לצעירים שהרימו את הכפפה וינסו לחדש מעת לעת את פעילות הבקבוק, מסיבה מוצלחת אחת כבר מאחורינו, עכשיו מחכים ל"תירוץ" הבא... יוזמה עצמאית ברוכה נוספת - דווקא מכיוונם של הורי הצעירים (קוני ואריה שלמון) היא היוזמה לקיום קבלת שבת בבית אליהו - הפיילוט בשישי זה - בהצלחה!

לסיכום - שתהיה לנו התשס"ט - שנה עברית נהדרת ומתוקה, לפחות קצת יותר טובה מקודמתה, שנדע לצמוח ולהתעצם תוך שמירה על חוסן חברתי ותחושת קהילה, שנמשיך בקליטה והעשייה, תוך כיבוד כל המגזרים באוכלוסייה, שנשכיל להתגבר על המחלוקות וביחד להמשיך לעבר עתיד טוב יותר לנו ולבנינו, ושנדע גם לפרגן קצת לעצמנו - שנה טובה ומתוקה לכל בית קיבוץ ניר אליהו!

נ.ב - ומכיוון ולא יהיה עלון נוסף לקראת יום כיפור - אנצל את הבמה על מנת לבקש סליחה ומחילה מכל מי שנפגע ממעשיי, דבריי או כתביי במהלך השנה האחרונה - לא זו הייתה הכוונה - וגמר חתימה טובה.

נימרוד

הספרייה

בנובמבר 2007 עברה הספרייה רענון ונכנס אליה גם חדר העיון. ראשית אברך את שרוניה, על התמדה של שנים רבות בהחלפת הספרים. **תודה גדולה מגיעה לך.** הספרייה די מוזנחת, וחברים רבים מדירים את רגלם ממנה ודי בצדק, אבל אם יכנס למקום מזגן אולי יהיה יותר נעים להיות בה. יש בספרייה הרבה ספרים באנגלית ובשפות זרות אחרות, אשמח אם חברים יראו אותם ויאמצו אותם. מכיוון שבספרייה אין מקום. במקום הספרים בלועזית באו ספרי **חדר-העיון**. חברים המעוניינים בכל זאת להחליף ספרים גם בתנאים שהספרייה נמצאת בה עכשיו מוזמנים להתקשר אלי בימים: ג,ה, לפני ארוחת הצהריים ואגש אתם לספרייה. חברים אשר ברשותם ספרים השייכים לספרייה ורוצים להחזירם יכולים להביאם למרכזית, אני אחזיר אותם עבורם. מאמר זה נכתב לפני שנה בדיוק, ומאז לא זו הרבה, את המזגן שהובטח לא קיבלה הספרייה, הספרים פשוט מתבלים, באין טיפול הולם, קשה לשבת בספרייה בקיץ מהחום ובחורף מהקור. קרטונים של ספרים בלועזית מעורמים ומפריעים, עד מתי נתן להזנחה לפעול? עזרו לי לעשות כך שיהיה נעים ונחמד לבוא ולהחליף ספרים.

להתראות בספרייה,
יונה פלג.

המכבסה

לכלל הציבור בניר אליהו

אני חוזרת אליכם לאחר 15 שנים של רעיה בשדות זרים. נכון, יותר מבוגרת בגיל, אך צעירה ברוח, מקצועית יותר בנושאי המכבסה, עם נכונות לעזור כמו שהייתי תמיד. השירות שאני מציעה כולל - כביסה רגילה, הורדת כתמים, גיהוץ ותיקונים קלים במידת האפשר. אני מבקשת להזכיר שהעבודה שלי במכבסה היא במסגרת יזמות ולא כענף של הקיבוץ.

הטלפון שלי פתוח לשאלותיכם ומספרו 7647252, או 050-7962368.

אז בואו בהמוניכם.

שנה טובה לכל בית נייר אליהו ושיהיה לנו רק טוב.
ומצטרף לברכה אריה.

בברכה,
שוש שלמון

משולחנו של המנהל העיסקי

מסיכום הדוחות החצי שנתיים של האחזקות לשנת 2008, אפשר לומר שרוב ענפי האחזקות עומדים בתוכנית השנתית בצורה טובה מאוד. בחלק מהפעילויות מתחילים להרגיש את השפעת עלויות חומרי הגלם שעלו מאוד ביחס לשנה שעברה ואת ההאטה הכלכלית שבו נמצא המשק הישראלי ועלולה להשפיע על תוצאות החציון השני של השנה.

ברק ניר מקיבוץ מעלה החמישה נבחר באסיפה להחליף את אלי מוריק שמסיים את תפקידו כיו"ר האחזקות, בימים הקרובים ברק יתחיל את החפיפה וכניסתו לתפקיד. בישיבת ההנהלה הכלכלית הקרובה אנחנו ניפרד מאלי מוריק אשר ליווה את קיבוץ ניר אליהו ב-4 שנים האחרונות ותרם רבות לחיזוקם וצמיחתם של תאגידי וענפי האחזקות. ברכה ליו"ר החדש ואיחולי הצלחה בתפקידו. הדיווח לעלון לגבי התוצאות העסקיות יהיה כללי מאוד וזאת מפאת תפוצתו הפתוחה (גם לאוכלוסייה שאינה חברה בניר אליהו), הדוחות המפורטים הוצגו בהנהלות.

פלסטניר

עמדה ואף הגדילה את כושר הייצור לאחר סיום שורה של פרויקטים במח' האקסטרוזיה ומחלקות נוספות, שנעשו בחצי השנה האחרונה. ישנו צבר הזמנות גדול, מרגישים את התחרות הקשה בשוק המקומי.

סיכום החציון הראשון הסתיים עם רווח מעל למיליון ₪, טוב יותר משנה קודמת וטוב יותר מהתוכנית. בימים הקרובים אנחנו נבצע את "הקלוזינג" (סגירת עסקת השותפות) ונשלים את כניסתו של ברק לפלר (חברת פלורנס) כשותף בפלסטניר.

עדן

חגגנו את קבלת רישיון העסק בערב יפה ומכובד. קבלת הרישיון וההיתרים תורם בעיקר ליכולת לסגור אירועים לטווח הרחוק וכרגע נראה שהיעד שהדירקטוריון הציב להנהלה לקיים 270 אירועים בשנה יוכל להתממש ואנחנו קרובים אליו מאוד. תוצאות החציון הראשון טובים יותר משנה שעברה, אך ישנם כמה נקודות שהשפיעו לרעה על התוצאות. ראשית האינפלציה של 3%, השפיעה לרעה בכ-100 אש"ח על תוצאות החציון. בנוסף הוצאות המימון שגדלו בעקבות ההלוואה שנלקחה מבנק מזרחי לצורך תשלום דמי ההיוון, ורשומה בעדן.

ענף המזון

התוצאות של החציון הראשון טובות ודומות מאוד לשנה הקודמת ויותר טובות מהתוכנית. על אף העלייה החדה במחירי חומרי הגלם, עלית מוצרי המזון ועלויות הייצור. טיפלנו בנושא כ"א וכרגע הענף מיוצב ונכנס להתארגנות המורכבת לקראת החגים, שנופלים השנה בעיקר באמצע השבוע ויוצרים רצף התמודדות ארוכה ורציפה.

גד"ש

הדוחות של החצי שנה הראשונה לא תואמות את התוכנית, בענף עונתי כמו הגד"ש קשה מאוד לבחון את התוצאות בחציון. אנחנו נעמיק את הבדיקה ע"פ הגידולים והעונות. אנחנו צופים שהגד"ש יעמוד בסוף השנה קרוב לתוכנית השנתית.

מים

דומה מאוד לשנה הקודמת, ישנם בדוחות הכנסות ממענקים בגין שנים עברו ולכן התוצאות מעוותות במקצת. הערה חשובה לגבי מכסות המים בשנה הבאה – אנחנו נצטרך להיערך לקיצוץ משמעותי במכסת המים השפירים בשנה הבאה, שישפיעו על כולנו גם בצריכה הביתית וגם בחקלאות.

...חשולחנו של המנהל העיסקי

מטעים

התוצאות העסקיות במטעים ובפרדס לא משקפות דבר בדוחות החציון, מכיוון שעדין לא נכנסו הכספים המגיעים לנו. הוכנו כל שטחי הדשא לנטיעות מטעי אבוקדו לאחר שתסתיים שנת השמיטה.

מוסך

התוצאות העסקיות בחצי השנה הראשונה טובות יותר משנה שעברה ויותר טובות מהתוכנית.

מסגריה

התוצאות בחצי שנה טובות יותר משנה שעברה וקצת פחות טובות מהתוכנית, על אף תנודות מחירי הברזל. כרגע יש הרבה מאוד הזמנות עבודה ופרויקטים שנעשים, התוצאות יבואו לידי ביטוי בחציון השני של השנה.

חשמליה

עובדת בצורה טובה, התוצאות ע"פ התוכנית.

השכרות מסחריות

כמות השוכרים דומה מאוד לשנה קודמת ואף עלתה במקצת, אך יש פגיעה בהכנסות אל מול שנה קודמת בעיקר הפגיעה נובעת מירידת שער הדולר שחלק גדול מההסכמים צמודים דולר.

רכב כללי

בדו"ח החצי שנתי ישנו הפסד של כ- 300 אש"ח – לא מחולקים (כ- 170 אש"ח שייך לקהילה) ורשום עדיין בדוח של האחזקות – יתוקן לקראת סוף השנה.

תחנת דלק פנימית

כרגע בדוח חציון בהפסד קטן, יתאזן בהמשך השנה.

תחנת דלק ניר אליהו אלון החזקות

התוצאות תואמות את התוכנית, יש עליה בכמות מכירות הדלקים וברווח של האלונית.

שותפות רן 2000

התוצאות העסקיות והמקצועיות בחצי השנה מצוינות, הרווח שהועבר לבעלים בחציון הראשון כפול ממה שהועבר בחצי שנה הקודמת ושווה לכל הסכום שהועברו לבעלים בכל השנה. הועבר בחציון הראשון של שנת 2008 לכל אחד מהבעלים כ- 1,400 מש"ח.

לסיכום:

סה"כ תוצאות החציון הראשון ל 2008 של ענפי ותאגידי האחזקות טובים ועומדים על רווח של 3,912 מש"ח, מול 1,732 מש"ח בחציון הראשון של השנה קודמת.

אני רוצה בהזדמנות זאת לאחל לכולנו בפרוס השנה החדשה, שנה טובה, שנת פעילות וצמיחה לכל בית ניר אליהו.

רוני ברניר

כנס בנים

" ניר אליהו עם הפנים לצמיחה "

זו הייתה סיסמת כנס הבנים שהתקיים ב-13 לספטמבר בשבת לפני הצהריים. ההחלטה על קיום הכנס הייתה בעקבות התקדמות הטיפול בכל נושאי הקליטה ולאחר שנאסף מידע שיוכל בעיקרון לשמש בסיס ראשוני להחלטה של הבנים בדבר הצטרפות כתברים לניר אליהו על כל המשתמע מכך.

ההכנות לכנס היו מאוד קפדניות הן מבחינת כל המידע שיימסר, באופן הברור, המקיף והשקוף ביותר והן מבחינת ארגון הכנס, מיקומו, יצירת אווירה ותשומת לב לכל הפרטים הטכניים. הגיעו משפחות של בנים מעבר לאלה שאישרו את בואם, ממגוון גילים שונה והמפגש בין כולם, בארוחת הבוקר ב"עדן" ובחדר האוכל, היה שמח ונעים.

חלק ראשון היה מבוסס על מצגת שהוקרנה על מסך גדול והציגה את ניר אליהו העכשווית מבחינת:

- 👉 השינוי באורחות החיים, משמעות ה"חברות" בקיבוץ המתחדש, מודל ההתפרנסות, המצב הדמוגרפי והחברתי - הוצגו ע"י נמרוד - מנהל הקהילה.
- 👉 מערכת החינוך, ערכיה והמבנה שלה – הוצגה ע"י מרסי רכזת הגיל הרך הקודמת.
- 👉 המבנה העסקי-כלכלי, התאגוד, היחסים עם הבנקים - הוצג ע"י רוני בר-ניר – המנהל העסקי.
- 👉 תכנון ובנייה - מיקום הריכוזים של הבנייה החדשה, יחסינו עם מנהל מקרקעי ישראל, התקשרות עם יזמים וחברות בנייה - הוצג ע"י קוני - מרכז ועדת תכנון.
- 👉 אפשרויות מימון והסדרים כספיים - הוצגו ע"י צפי הגזבר.
- 👉 קליטה - יעדים וקריטריונים, המשך תהליך הקליטה, מחזורי קליטה ולוחות זמנים, הוצגו ע"י נירה - רכזת מנהלת הקליטה.

לאחר מסירת המידע ע"י פנל הדוברים החל שלב של שאלות ותשובות.

הנושאים העיקריים שהועלו היו :

- 👉 הצטרפות ל"חברות" ולא תושבות או כל מודל אחר של יחסים בין הנקלט והקיבוץ.
- 👉 שיטת המיסוי בעיקר המיסוי הפרוגרסיבי שהינו גבוה מאוד לבעלי הכנסות גבוהות.
- 👉 אפשרויות של השכרת הבית במקרה של יציאה לחופשה, שליחות או משהו דומה.
- 👉 אפשרות של הפסקת החברות בשלב כל שהוא.
- 👉 גמישות בנושא החינוך, בחירה בבתי ספר שונים.
- 👉 אופן העברת המשכורות.
- 👉 המשך תהליך הקליטה.

חברי הפנל נתנו את התשובות שחלקן סיפק וחלקן נשאר שנוי במחלוקת וחומר למחשבה, בדיקה וקבלת החלטות. המהלכים הבאים יהיו סיכום כל הנאמר בכנס והתחלת דיאלוג עם הבנים לבניית הסכמות והמשך תהליך הקליטה לשלבים המעשיים.

ברצוני להודות לחברים שהכינו את הכנס והשקיעו מזמנם ביום הכנס עצמו למען הצלחתו. לעמיקם, שבעזרתו יצרנו את התערוכה ששיקפה את ההיסטוריה של הקיבוץ. ותודות מיוחדות לצפי ורוני שייצגו את ניר-אליהו בכבוד ובאהדה כאילו הם חברים בו.

שנה טובה - נירה

רשמים ממפגש הבנים

נתחיל עם הדברים הטובים והיו לא מעט :
המפגש היה מאורגן היטב, החל מארוחת הבוקר בעדן (אם כי הורגש חסרונו של הלחם המטוגן) והמפגש המרגש של כ"כ הרבה בני משק ובני זוגם, המשך במצגת המפורטת (כולל משפט המפתח "את הקיבוץ עוזבים במאונך או מאוזן") וכלה בדיון שהתפתח בעקבותיה.

הייתה לי הרגשה שהצוות המארגן הגיע מוכן היטב גם להצגת הנושאים השונים וגם לשאלות שהתעוררו בעקבות המצגת.
התשובות, גם אם לא תמיד מצאו חן בעיני, היו ישירות ומפורטות, וההרגשה הייתה שחולקים איתנו את כל המידע שישנו, וגם את סימני השאלה שעדיין קיימים.

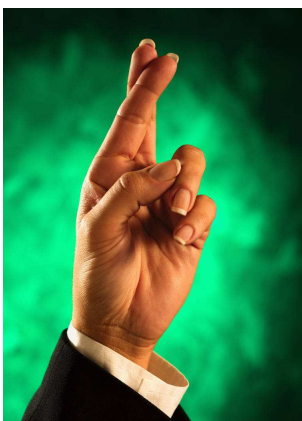
ולעצם העניין :
ההחלטה שהתקבלה - קליטה ע"י קבלה מלאה לחברות, יצירת מעמד אחד שווה לכולם, וחלוקת העול הכספי והפנסיוני עם הנקלטים, היא לדעתי החשובה ביותר וגם הנכונה ביותר. התיאורים של נירה ונמרוד על הנעשה בקיבוצים שלא הלכו בדרך הזו חיזקו אותי בדעתי.
אין ספק שנעשתה כאן עבודת הכנה טוב ויסודית.
בנוסף, אני מאמין שכל הנושא הבעייתי של שיוך הדירות והרישום בטאבו יפתר בסופו של דבר, במחיר כזה או אחר.

וכאן מגיעים לחלק הבעייתי של התוכנית - היטל האיזון.
לחברים שעד לפני מספר מועט של שנים שילמו 100% היטל איזון (כלומר כל המשכורת עברה לקיבוץ והחברים קיבלו תקציב שווה), 60% אולי נשמע הגיוני אבל תאמינו לי שזה לא. יש בינינו משפחות עם הכנסה נטו של 22-25 אלף שקל. הם יידרשו לשלם 6000-8000 ש"ח מס איזון. לא הגיוני בעליל. צריך גם לזכור שלכל בן/בת משק שעזב/ה יש בן זוג שלא נולד כאן, ולא בהכרח רוצה לתרום 60% ממשכורתו הפנויה לחברי הקיבוץ שהוא לא ממש מכיר.

בסך הכול, הרבה מאד בנים ובנות משק לשעבר הגיעו למפגש, דבר שמעיד על הפוטנציאל הקיים. אבל, אם מס האיזון יישאר ברמה הנוכחית, אני חושש שהרבה משפחות יחליטו שזהו מחיר יקר מדי ויוותרו על כל העסק. אחרים עלולים למצוא דרכים יצירתיות להקטין את ההכנסה המוצהרת (בכל זאת אנחנו במדינת ישראל).
כך או כך, הקיבוץ מפסיד.

אני מציע לרווח מאד את מדרגות המס (עלייה של 10% כל 2000 ש"ח במקום 500), ולקבוע היטל איזון מקסימאלי של 3000 ש"ח.

בסופו של דבר, כולנו נרוויח יותר.

עדו ראובני

צמיחה דמוגרפית

חג שמח לחברי וילדי ניר-אליהו,

בשנת תשס"ח הצבענו בעד השינוי, ובכך פתחנו פתח לקליטת חברים חדשים לקיבוץ. הצוות לצמיחה דמוגרפית החל לפעול, ולקראת חג שבועות הבאנו לידי מעשה את קליטת חמש המשפחות הראשונות שהמתינו זמן רב לכך.

אנו עובדים עכשיו בכמה תחומים, כדי לקדם ולהביא לביצוע קליטה של כ- 100 משפחות, בחמש שנים :

- * נפגשנו עם חברות בנייה ויזמים, הצגנו בפניהם את היעדים שלנו, ובקשנו הצעות להתקשרות.
- * נפגשנו עם נציגי בנקים וחברות מממנות, כדי לקבל הצעות להלוואות ארוכות טווח (ואם ניתן דמויות משכנתא).
- * נפגשנו עם נציגי קיבוצים שנמצאים בתהליך דומה לשלנו, קצת "משיגים" אותנו, וכבר יכולים ללמד אותנו דברים חשובים.
- * סיכמנו לקדם את תוכנית הבינוי, ולהגיש אותה לאישור בהקדם האפשרי.
- * ערכנו כנס בנים גדול, ובו סיפרנו לבנים על התכנית לקליטה של ניר-אליהו, וקיבלנו מהם משובים ותגובות.

בשנה הקרובה הבעלי"ט אנו מקווים שתכנית הפרצלציה תקבל אישור בקלפי, תכנית הבינוי תושלם, נבחר חברה קבלנית, נשיג הלוואות טובות לנקלטים, נקבל אישורי בנייה בוועדות המתאימות, והכי חשוב – נתחיל לקלוט משפחות עפ"י התהליך שהחלטנו עליו. אנחנו עומדים בקשר עם הבנים, וכבר יש לנו רשימת המתנה ארוכה של משפחות שאינן עונות להגדרה של "בני משק", ואנחנו בטוחים שנוכל לקלוט משפחות טובות שרוצות לחיות בקיבוץ המתחדש שלנו. מקווים שתהייה לנו שנה של עבודה קשה שתוצאות בצדה, נצטרך מעורבות של הרבה חברים ונשמח לכל עזרה שנוכל לקבל.

שנה טובה מצוות צמיחה דמוגרפית:
נירה, נמרוד, צפי, קוני, רוני, ונטע.

לקיבוץ שלנו!

מי ייתן ותתחדש במשפחות רבות ובצהלות ילדים בין כתליך.
שתדע לשמור על החברות בין כל יושביך.
שתדע לנווט בדרכי נועם, בנתינה ובהקשבה בין אנשיך.
שתבנה לך חברה שמחה, משגשגת, חזקה ותורמת, המרגישה בבית בין פינותיך.

כי אתה = אנחנו אנחנו = אתה

שתהיה לכולנו שנה טובה ומתוקה!

שלכם,
צוות עדן על המים

התנדבות

מילות הערכה על עוד סוג של התנדבות

כידוע למספר אנשים בקיבוץ, מבין ההתנדבויות של יונה פלג, ישנו סיוע במיצוי זכויותיהם של אנשים שעברו את השואה ורדיפות הנאצים בשנות מלחמת העולם השנייה. יונה למדה את הנושא בקורס שהשתתפו בו נציגי קיבוצים כדי לפעול בקיבוצים ולתת הכוונה מתאימה, על בסיס היסטוריה אישית וצרכים נוכחיים. בעבודה שלי כעובדת סוציאלית במועדון לניצולי שואה של העמותה למען הקשיש בכפר סבא, הועלו בפני שאלות ובעיות בתחום מיצוי זכויות והתחלתי לפנות ליונה בשאלות. תמיד זכיתי לתשובות מהירות וענייניות.

הצעד הבא היה לבקש מיונה להיפגש עם אנשי המועדון וכך היה – תוך כדי ראיון אישי, יונה מבררת ומחדדת את האפשרויות העומדות בפני האנשים, מכוונת אותם ועוזרת לפענח את הטפסים הרבים הקיימים בפניות לארגונים השונים.

פעילות זו חוסכת מאנשים אלה פניות לעורכי דין ואחרים שלוקחים עמלות יקרות עבור הסיוע. על כך אני רוצה להביע את הערכתי ולהודות ליונה, שמוצאת זמן פעם בשבועיים, על פי הצורך, לבוא לכפר סבא, לערוך פגישות אישיות, לשמוע סיפוריהם של האנשים, לענות על שאלותיהם ולכוון אותם לפנות לארגונים או לרשויות המתאימות..

ריישה וינטרוב.

רכבת הזהב ההונגרית, לא תיעצר שנית

בנובמבר 2007 יזמה מחלקת בריאות ורווחה בתנועה הקיבוצית יום עיון אחד ולאחריו עוד כמה בנושא: **"מיצוי זכויות של ניצולי שואה"**.

הצטרפתי לאותם מתנדבים רבים, חברי קיבוצים, כדי לסייע לניצולים. גם ח"כ חיים (ג'ומס) אורון גויס לעניין.

הסבירו לנו ולימדו אותנו, איך לעזור לאותם ניצולים יוצאי רומניה, בולגריה, לוב וטוניס, שעדיין לא מקבלים כל עזרה, איך לעזור לאנשים שכן מקבלים משהו, לעודדם לפנות בשנית ובשלישית, למרות ההשפלה שבפנייה לוועדות הרפואיות השונות. כאילו לא די בכך שעברו השפלה מידי הגויים, זריקה מבית ספר או רעב! עליהם לעבור גם את ההשפלה של שאלות חברי הוועדות הרפואיות? להביא טפסים שמזמן נשרפו או הושמדו ממש כמו חלק נכבד מבני המשפחה.

רק עכשיו סיימה את תפקידה "וועדת דורנר" בידיעה שנחוץ להזדרז ולהוסיף ולהעלות את הרנטה לאותם ניצולים, אשר עדיין איתנו. אבל ב- 25.08.08 כמו רעם ביום בהיר, קיבלנו הודעה חשובה שבאה בהפתעה גמורה, כמחטף ממש, הודעה של הרגע האחרון.

לניצולי שואה "יוצאי הונגריה המורחבת". במסגרת הקרן ההונגרית (HGT) בהתאם להחלטת ביהמ"ש בפלורידה בתיק – 01-1859 חל שינוי.

ההיקף הרב של בקשות לקרן ההונגרית (HGT) והתקציב המאושר: **אינם מאפשרים לקרן לקבל בקשות חדשות, החל מ- 01.09.08 ועד להודעה חדשה.** הרינו להמליץ לניצולי שואה יוצאי הונגריה ולכלל ציבור ניצולי השואה לבדוק זכאותם לקבלת החזר כספי עבור הוצאות רפואיות במסגרת מענק אישי מהקרן באפיק העזרה המיועד לכלל הניצולים. (עד כאן דבר ההודעה).

אנו המתנדבים למדנו ועודדנו ניצולי שואה להתחיל בטיפול שיניים שעלותם גבוהה, להחליף את המשקפיים הישנים בחדשים, שהרי יש מי שיעזור ויממן. **ולא כך הדבר.**

ברור שלא נותנים לשערורייה כזו לעבור בשקט. מתרחשת פעילות בנידון גם של חבר הכנסת חיים (ג'ומס) אורון, גם של חברות מחלקת בריאות ורווחה בתנועה הקיבוצית, וביחד עם ההודעות בכל העיתונים - פועלים לביטול רוע הגזרה.

מקווים שפעולות אלו יעוררו את מי שצריך ולא יסגרו את אותן קרנות, שבאות מאוחר מדי ומעט מדי.

יונה פלג

מתחלקים בחוויות

מפגש חברת נוער "עייט" (1992-1995)

בשבת, ה- 16.8.08 אחה"צ, נפגשו בבריקה מרבית ילדי קבוצת "עייט", בני/ות זוגם, ילדיהם ושי המדריך. זה היה מפגש ראשון במסגרת רחבה כזו, לאחר שסיימו לימודיהם ועזבו אותנו לפני 13 שנה. פגישה מרגשת שלווה בהרבה חיבוקים, נשיקות, החלפת חוויות וצילומים לאין ספור. הם הגיעו מנהריה וכרמיאל שבצפון ועד אשקלון שבדרום, ולא נמנה את המרכז. ארגן והפעיל בהצלחה ראווה לשבת – פיני (היה מאומץ אצל משפ' ליבנה), שנעזר רבות באינטרנט כדי ליצור את הקשר. הסקרנות, ההפתעה והציפייה לפגוש בהם הייתה רבה. בינתיים – התבגרו, נישאו, ילדו ילדים, כולם למדו מקצוע, הסתדרו בעבודה ובמגורים. את חלקם לא פגשתי שנים רבות, אם כי שמעתי מפה ומשם על קורותיהם. מזל שהם הגיעו לפגישה אט-אט, כך שיכולתי להירגע קצת בין אחד לשני. לראותם כאבות ואמהות הדואגים לילדיהם, רוחצים ומשחקים איתם בבריקה, הייתה לי בכך גאווה והנאה. ההערכה והתודה שקיבלתי מהם בהרמת הכוסית ובשיחות איתם לא ישכחו ממני. זו הייתה שבת של התרגשות רבה שהעלתה זיכרונות, השאירה תחושות של סיפוק. היה כדאי להשקיע בהם שלוש שנים של מאמץ. מעניין ומרנין היה לראותם, את הפגישות ביניהם, בנים ובנות שבתקופת "עייט" לא התייחסו זה לזו, היום ישבו יחד ושוחחו בשפת אימם וכל זאת ליד שולחנות עמוסי מזון ושתייה קלה (במפורש לא וודקה). חלקם יצא לסייר, להראות לבני/ות זוגם את הקיבוץ, לפגוש במשפחות המאמצות. הסקרנות הובילה אותם לבית "עייט" לשעבר שהיום הינו "עפרוני". הם התעניינו בנעשה בקיבוץ, בחברים ואפילו האם אפשר להתקבל לקיבוץ. שמחו לפגוש חברים שעלו לבריקה, לומר שלום ולשוחח, מסרו ד"ש לאלה שעדיין זוכרים אותם. המפגש נמשך עד לחשיכה וכאילו לא רצו להיפרד, רק השעון והחושך אילצום לחזור לבתיהם ולשגרה בתקווה שיתראו לעתים קרובות יותר. אני עדיין מתרגשת ומודה מודה להם על מה שראיתי ושמעתי בשבת.

לולה רגב

המטפלת ואם הבית

על הנתינה / ג'בראן חליל ג'בראן

אתה נותן אך מעט, עת נותן אתה מרכושך.
רק עת נותן אתה מעצמך, זוהי נתינת אמת.
יש הנותנים מעט מן הרב אשר להם
ונכבד הוא רצונם ושפל, ונתינתם מוכתמת –
ויש הנותנים את כל המעט אשר להם,
הם המאמינים בחיים,
הם מלח הארץ וטנאם מלא תמיד.
יש הנותנים בשמחה, והשמחה שכרם,
ויש הנותנים בכאב וצער ואלה מנת חלקם.
יש הנותנים, לא בכאב,
בלא לחפש שמחה, לא בטוב ולא ברע.
אלה נותנים כשם שהנהר נותן מימיו,
לאילן הגדל על גדודיו.
נכון לתת משמתבקשים,
אך מוטב לתת בלא בקשה, בהבנה.
אלה, רחבי הלב המחפשים למי לתת משלהם
שמחתם גדולה מן הנתינה עצמה.
לכן, תן עכשיו.
כי החיים הם אלה הנותנים לחיים.

וזאת ברכתי לשנה החדשה. כשבמקומותינו מדברים הרבה על חומר ומתחשבים הרבה – יש ועוד
איך, מקום לנתינה אמיתית!

שנה טובה, חוה

סיפורי חיים

לפני שנתיים התכנסו בבית-אליהו כמה מחברינו הוותיקים עם ציפי פלג ממחלקת הרווחה של המועצה. המטרה הייתה לרשום את סיפורי החיים שלהם, תוך כדי השיחה וההנחיה של ציפי. עמיקם ואני נכחנו כדי להאזין ולרשום. ציפי הנחתה מעגלים דומים בקיבוצים אחרים ובסופן של הפגישות יצאה לאור חוברת. החברים שלנו לא רצו בחוברת משותפת וכך הרשימות נשארו ברשותם ובארכיון.

עם חידוש העלון חשבנו לפרסם את הסיפורים האלה, ברשותם של החברים. צבי הוא הראשון.

אני מקווה שגם האחרים יסכימו לפרסם את סיפוריהם ויתווספו אליהם גם אלה שלא היו במעגל השיחה אז, לפני שנתיים.

רשמה: הדסה

סיפורו של צבי

בית אבא ובעיקר בית אימא

נולדתי בשנת 1929 בעיר וולקן, באזור מכרות הפחם בטרנסילבניה שברומניה. היו יהודים רבים בעירות שבאזור הזה. הם התפרנסו בעיקר ממסחר קמעונאי עם התושבים הגויים, שמצדם התפרנסו בעיקר מהעבודה במכרות הפחם. השפל הכלכלי של 1936 פגע גם באזור הזה, חלק ממכרות הפחם נסגרו וגם התושבים הגויים וגם היהודים נשארו ללא פרנסה. הורי עזבו את וולקן ועברו לעיר אורֶשְׁטֵיה, שם גדלתי והתחנכתי עד עלייתי ארצה בסוף שנת 1947. לאמי הייתה חנות למסחר קמעונאי. היא הייתה מאוד אהובה ומוערכת בסביבתה. גם אבי עסק במסחר, בעיקר בייצוא פירות שגדלו בשפע באזור. בשנת 1941 הרומנים הצטרפו לגרמנים, מבלי שהמלחמה עברה ממש בארצם. במדינה שלטה מפלגה פשיסטית וחבריה התנכלו לרכושם של היהודים ולעסקיהם. רכוש יהודי הוחרם והועבר לידיים של גויים. גם אמי העבירה את החנות למשפחה ידידה, שהעבירה לנו חלק מהרווחים לפרנסתנו. באזור שלנו חיו הרבה גרמנים, כי טרנסילבניה הייתה חלק מהאימפריה האוסטרו-הונגרית. יש לציין כי רבים מהגרמנים האלה היו ידידותיים כלפי משפחתנו ואף עזרו לנו למצוא פרנסה (שחורה) בסתר. אבי נלקח לעבודת כפייה – יחד עם אלפי יהודים אחרים – לחפירה בידיים של תעלת הדנובה. עבודה זו הצילה את היהודים מגירוש והשמדה. בין שאר הגזירות גורשו הילדים היהודים מבתי הספר של הרומנים. לכן, בכמה ערים גדולות הוקמו בתי-ספר תיכוניים יהודים ובהם לימדו מיטב המורים והפרופסורים. אני נשלחתי ללמוד במשך שנתיים רחוק מהבית, לדודים בבוקרסט, עד להפצצה המסיבית על העיר ב-1944. כשחזרתי הביתה עבדתי בעבודת כפייה בניקיון העיר, ללא כל תמורה כמובן. בסוף שנת 1945 חזרתי לאותו בית-ספר, לאותם מורים וחברים, כאילו שום דבר לא קרה. כמובן שהכל התהפך: הפשיסטים הפכו לקומוניסטים. ראש הממשלה אנטונוסקו נשלח לגרדום, הגרמנים המקומיים שהפכו לנאצים בזמן הברית עם הגרמנים נשלחו לעשרות שנות בית-סוהר; לא עזרה העובדה שהעדנו לטובתם. כמתנה להונגרים שהצטרפו לגרמנים גם בלי להילחם – הגרמנים חלקו את טרנסילבניה לשניים – חלק הונגרי וחלק רומני. אני דובר גם הונגרית וגם רומנית. הגבול עבר לא רחוק מן העיר שלנו. יהודי טרנסילבניה ההונגרית גורשו להשמדה, בו בזמן שאנחנו ניצלנו בזכות המשטר הרומני.

בעיר שלנו חיו רק כ- 30 משפחות יהודיות, אך הייתה זו קהילה חיה. היה בית-כנסת פעיל ואימי, למרות השקפותיה השמאלניות, (היא קיבלה תעודת הצטיינות במשטר הקומוניסטי) עודדה אותי ללכת לבית-הכנסת בלילות שבת, כאשר הגברים הבוגרים היו מרוחקים, כי בלעדי לא היה מניין. לאחר שעזבתי את רומניה בסוף 1947, תחת השפעת המשטר הקומוניסטי, לא היה זה מכובד ביותר שיהיה במשפחה בן שחי בישראל. חזרתי לבקר ברומניה בפעם הראשונה ב- 1964, לאחר שאימי חלתה בשיתוק מוחין קשה. היא נפטרה בשנת 1972. אחותי ומשפחתה ברחו מרומניה לגרמניה בשנת 1973. לאחר כמה שנים הצטרף אליהם אבי. הוא נפטר בשנת 1991. אחי, הצעיר ממני ב- 4 שנים, נשאר לחיות ברומניה ונפטר ממחלה בשנת 2005.

העלייה לארץ

מאז כניעת גרמניה ב- 1945 הגיעו לרומניה שליחים מהארץ. השליחים, שהיו ממוצא רומני, הסתובבו ומצאו צעירים מקומיים כאנשי-קשר. בשנים 1946 – 1947 השתתפתי בפעילות תנועתית בגורדוניה – במחנות קיץ ובסמינרים, דבר שסלל את דרכי לקיבוץ, דרך שנמשכת כבר 60 שנה. בסוף 1947 הסוכנות רכשה שתי אוניות גדולות לשם עלייה של כ- 15000 עולים. כולם ידעו על ההכנות האלה לעלייה, כולל הבריטים. כל סניף קיבל זכות למספר עולים. אנחנו קיבלנו זכות לעולה אחד. רציתי לעלות וההורים לא הצליחו לשכנע אותי לוותר. ב- 23.12.1947 אספו רכבות משא את האנשים בדרך לאונייה. נאמר לנו לדאוג לעצמנו למזון עד שנגיע אליה. עליתי לרכבת לבד, ללא ליווי. היה קר מאוד. הרכבת הייתה מלאה צעירים, את חלקם הכרתי ממחנה הקיץ. ברכבת הגענו לנמל וארנה, שם חיכו האוניות: "קוממיות" ו"עצמאות" (שעליה עליתי). שם חיכו השליחים והכל היה מאורגן באופן יוצא מן הכלל. עלינו במהירות, מחוסר מקום – כל מה שבלט מתוך התיק הושלך לים... כולנו קיבלנו דרגשים בבטן האוניה, לא על הסיפון. יצאתי עם ניירות של מישהו אחר, שעל שמו היה האישור לעלייה. כאשר יצאנו לים הגיעו משחתות בריטיות שסגרו עלינו. התנהל משא ומתן וסוכם שנגיע ישר לקפריסין. זרקנו את כל הניירות לים, כי היו בינינו גם שליחים. בקפריסין ירדתי רזה, בן שמונה-עשרה וחצי. נאמר לנו להצהיר על גיל צעיר יותר וכך נרשמה בתעודת הזהות שלי שנת לידה 1931. כך רשום עד היום. לעומת זאת, שמי הלועזי מאיר אירוויין לא נשמר. כבר באונייה התארגנו בקבוצות למזון וכד' ובקפריסין ניהלנו את עצמנו. בישראל, למדנו עברית, התאמנו לקרב (בלי נשק), התארגנו כגרעין וגרנו יחד. הבריטים הסכימו לתת לצעירים יותר לעלות. היה צריך לעבור ועדה מורכבת מאנשי "הדסה" וויצ"ו ונציג בריטי. הייתי רשום כצעיר יותר, לפני הוועדה שיניתי את המראה החיצוני, התגלחתי, לבשתי מכנסיים קצרים בחורף, וכך הצלחתי לעלות לארץ אחרי חודשיים בקפריסין. עלינו באונייה "קדמה" וכבר בדרך הוחלט שנגיע לכפר-גלעדי. מחיפה יצאנו לאפיקים (פברואר 1948) ולאחר שבוע – לכפר גלעדי. נסענו באוטובוס משוריין, בליווי פלמחניקים. בדרך הייתה ביקורת של הבריטים ולכן הנשק הוסתר ברצפת האוטובוס והרימונים – הוחבאו בחולצות של הבחורות... בדרך חלסה (קרית-שמונה של היום) ירו עלינו וכך הגענו לכפר-גלעדי.

...סיפורי חיים

השנים הראשונות בארץ

בכפר גלעדי, קיבוץ יוצא מן הכלל במוסר העבודה וביושר, היינו שנתיים. מהקיבוץ הזה יש לי זיכרונות רק טובים.

בזמן הכרזת המדינה הייתי בכפר-גלעדי. לא נלחמנו במלחמת השחרור, היינו צעירים מדי, אבל כל לילה היינו עולים למנרה עם ציוד על הגב, להביא לשם אספקה.

אחד מזיכרונותיי - סמוך להכרזת העצמאות בן-גוריון בא לקיבוץ לבקש נשק מהסליקים שלהם... הגרעין התארגן ללכת לצבא. אני הייתי בין המבוגרים, בן 21 בערך.

כבר אז התחלנו להתקשר לגרעינים אחרים: לגרעין בגלעד (יוסף קושמרו ז"ל) ולחברת הנוער בעין-חרוד (חנה). היינו כ- 100 חברים ורצינו להתיישב בגליל, אך לחצו עלינו להתיישב במקום שאנו יושבים בו היום. וכך התגלגלו הדברים:

לאחר הסכם רודוס ב- 1949 קיבלה מדינת ישראל, בעסקת חליפין, את חברת הקרקע שבין הגבול של היום ו"עדן" של היום. נווה-ימין ואייל עלו להתיישבות שנה לפנינו, באזור שהיה ישראלי. במקום שהיום הבריכה היה משלט עיראקי. לא היה חיץ בין הגבול ובין בית-ברל - המעוז של מפא"י של אז. בתור יוצאי גורדוניה של חבר-הקבוצות הלכנו עם החלק הזה (של מפא"י) לאחר הפילוג בקיבוץ המאוחד. אברהם הרצפלד בעיקר וגם אחרים לחצו עלינו שנסתום את הפרצה בין הגבול ובין ב"ב. באפריל 1950 באנו משלחת בת 3 חברים לראות את המקום: שרה קרודו, רותי (מהגרעין של קושמרו) ואני. ליוו אותנו אריה בהיר מאפיקים ודובדבני מעינת. ראינו שטח של חולות, כרמי ענבים וזיתים, פרדסים מפוצלים בגדרות צבר. לא אהבנו את המקום ואמרנו שלא נבוא אליו, אבל הפעילו עלינו את המכש התנועתי וביולי 1950 עלינו לכאן. הפרדסים עברו לרשותנו מחברת "יכין", שעבדה אותם, לאחר בוררות של ספיר.

העלינו מים מהבאר של מזרחי השומר למגדל המים שלנו. הייתה תורנות של השקיית הדרכים, אחרת היינו שוקעים בחולות.

ובסוגריים: הקיבוץ המאוחד התנגד לעלייתנו. המזכיר אז היה ישראל גלר, סבו של חתני אורי גלר. עד שהלך לעולמו בגיל 101 היה הנושא המרכזי של שיחותינו - השנים ההן, שנות החמישים.

כבר בתקופה ההיא היה ברור שיהיה קשה להתפרנס מחקלאות, אבל היו תקציבי סוכנות לעזרה והמטרה, כאמור, הייתה להוות מחסום על הגבול.

טקס העלייה על הקרקע היה אירוע מרשים ושמור בזיכרוני.

בשבע השנים הראשונות הייתי בא-כוח. התפקיד כלל טיפול בכל המגעים עם המוסדות בחוץ, כולל כספים וגזברות.

במשך השנים הראשונות היו רבים שהצטרפו ורבים שעזבו.

ב- 1955 הצטרף גרעין "בתלם" והטביע את חותמו. ב- 1957 יצאנו לשליחות תנועתית לצרפת.

איך הכרתי את חנה

הייתי גזבר וחנה למדה להיות אחות. ערב אחד, כאשר באה לקחת כסף להוצאות, התחיל הרומן. לא בילינו מחוץ לקיבוץ, אולי הלכנו פעם בשנה לסרט בשכונת אליעזר.

ביום 31.12 היה נהוג לשלם את כל החובות וכך, ב-31.12.52 התחתנו.

ניר-אליהו - הבית

את השקפת העולם שלי במה שקשור לציונות, לסוציאליזם, לקומוניזם - הבאתי מהבית. כאשר באנו לכאן - החלטתי ש"זהו זה". אף פעם לא התלבטתי.

הבנתי שצריך להשלים עם המציאות, עם השינויים. אני מנסה להשפיע - אבל מקבל את החיים כפי שהם.

חשוב שיישאר התמיכה והעזרה ההדדית גם בקיבוץ המשתנה, וזה אכן קורה.

אני לא מצטער אף לרגע על חיי פה.

צבי מאור

מה הם עושים שם

שיחה עם מוניקה קרבס

על עבודה עם נשים מוכות, הוראה, תרגומים ומעורבות חברתית.

המקלט

שלוש מוניקה, ספרי מה את עושה.

אני עוסקת במספר נושאים שונים .

מהו העיסוק הוותיק ביותר שלך?

העבודה הוותיקה והחשובה לי היא במקלט לנשים מוכות.. התחלתי שם לפני תשע עשרה שנה, כאשר בשנה הראשונה עבדתי בהתנדבות ולאחר מכן ועד היום אני חלק מהצוות המקצועי.

זה נושא כואב שלא יורד מהכותרות, מה את עושה שם?

אני עובדת בהנחיית קבוצות טיפוליות בפסיכודרמה.

ואיך את מעריכה את תוצאות העבודה?

לצערי אחוז ההצלחה לא מספיק גבוה, כי התנאים של אשה שנאלצת לעזוב את ביתה הם מאוד קשים.

אז מה באמת נותן המקלט לנשים החוסות?

קודם כל הנשים מקבלות את ההגנה שהמקלט מספק להן, הן מקבלות טיפול מקצועי, הכוונה משפטית ופנייה לקבלת סיוע בשכר דירה.

מיהו הצוות העוסק במלאכה?

הצוות שלנו כולל שתי עובדות סוציאליות, פסיכולוג לילדים, עורכת דין ובנוסף אותי כמנחה לפסיכודרמה. המאמץ הוא לנסות לחזק אותן נפשית, פיזית וכלכלית, כדי שתוכלנה לצאת יציבות, על רגליהן.

איך הצוות מתואם?

פעם בשבוע יש ישיבת מקצועית של הצוות הנ"ל.

פעם בחודש יש ישיבה עם כל הצוות הכולל 6-7 אמהות בית העובדות במקלט במשמרות 24 שעות ביממה.

האם מס' הפניות תואם את מס המקומות הפנויים?

קיימים 14 מקלטים בארץ. על כל אשה שפונה יש שלוש נשים ממתנינות.

עכשיו נפתחו מקלטים נוספים – לנשים ערביות ולנשים דתיות יהודיות.

והתקציב?

משרד הרווחה תומך כלכלית.

ומי משלם את השכר?

השכר משולם ע"י עמותת " ל.א."

ומה יתרונו של המקלט?

המקלט מאפשר לנשים לחוות שהן לא לבד, נוצרת תמיכה הדדית נפלאה שמחזקת אותן לקראת היציאה לחיים עצמאיים.

יש ילדים במקלט?

לרוב הנשים מגיעות עם הילדים. לקטנים יש גן במקלט והגדולים, בהסכם עם העירייה יכולים להירשם לבית הספר.

מה משאיר אותך שם 19 שנה?

קורה שאני הולכת ברחוב ואשה נופלת לזרועותי בשמחה – "מוניקה תראי אותי, אני עובדת, מסתדרת וטוב לי". והיא מחבקת ומנשקת אותי -זו ההצלחה.

...מה הם עושים שם

הוראה

איפה את מלמדת?

אני עוסקת בהוראה בבית הספר אמריקאי בהוד השרון.

כמה זמן את שם?

12 שנה. מלמדת פסיכולוגיה, סוציולוגיה וספרדית, ילדים בכתה י"ב.

מי הם הילדים הבאים ללמוד בבית ספר זה?

בני נוער אמריקאים שלומדים בבתי ספר יהודיים.

לכמה זמן הם באים?

הם מגיעים לתקופות של כארבעה-חמישה חודשים.

מה בכלל לומדים הילדים?

בבקרים הם לומדים על ההסטוריה של ארץ ישראל ועל יהדות ואחר הצהריים הם ממשיכים בתוכנית

הלימודים של בתי הספר שלהם בארה"ב.

ומה עם הכרת הארץ?

הם מטיילים המון, עושים גדני"ע ולומדים להכיר את הארץ היטב.

זו עבודה מהנה, ילדים נפלאים והקשר בין המורים מצוין.

תרגומים

ספרי קצת על התרגום.

אני מתרגמת מעברית ואנגלית לספרדית ומספרדית לאנגלית.

רוב הלקוחות שלי הם עמותות או ארגונים חברתיים שאיתם אני עובדת מעל 20 שנה.

בשנים האחרונות התמקדתי בתרגום אתרי אינטרנט.

הסולחה

הסולחה הוא מפגש פלשתינאי-ישראלי לאנשים מחו"ל ומהארץ.

המפגש האחרון שהשתתפתי בו היה המפגש השמיני. במפגשים אלה נוכחים גם אנשי דת בכירים

הנלחמים בעד השלום במזרח התיכון.

במפגש האחרון השתתפו שייחים, רבנים, כמרים קתולים, השתתף איש דת טיבטי, השני בחשיבותו

אחרי הדלאי למה, שהעביר סדנאות בנושא "חמלה". ומה שהיה מדהים במיוחד זה לראות את הרב

פרומן רוקד עם אחד השייחים.

האירוע מרכזי של המפגש היה מעגלי ההקשבה בהם השתתפו חברים השייכים לפורום הורים שכולים:

פלסטינאים וישראלים, אשר פועלים בשיתוף פעולה שנים רבות בארץ ובעולם למען השלום.

המפגש נמשך שלושה ימים ומשנה לשנה מצטרפים אנשים נוספים.

איך הגעת למפגשים מעניינים אלה?

התזה שלי בלימודי לתואר שני בפסיכולוגיה ביקורתית באוניברסיטת בולטון, נקראת:

REBUILDING PALESTINIAN AND ISRAELI IMAGINARY HOMELANDS

בתרגום "הבנייה המחודשת של המולדת הדמיונית הפלסטינאית והישראלית"

אז תודה מוניקה על הראיון הזה למדנו שאת עושה המון וזה נשמע נהדר.

שתהיה לך שנה נהדרת.

ראיין – שמוליק

ראיון עם בני ירושלמי

אהלן בני, זמן רב עבר מאז נפגשנו במקום עבודתך הקודם, שם שרתת כקצין קשר במג"ב ובמשטרה. אחד ממפקדיך מאז, איציק אהרונוביץ (שהוא ידיד שלי) "הדרדר" למעלה להיות חבר כנסת ואתה? סיימת תקופת שירות ממושכת במדים. אתה מוכן לספר על כך?

פרשתי מהמשטרה לאחר 28 שנים - התגייסתי כטכנאי קשר. לאחר מספר שנים, עברתי קורס קצינים ושירתתי כקצין קשר בכמה מקומות במג"ב ובשנים האחרונות במחוז ת"א. במהלך השירות יצאתי לשנת חופשה מהמשטרה, עקב הגעתנו לקיבוץ ובשנה זו עבדתי בפלסטניר. במהלך השירות למדתי: הנדסאי אלקטרוניקה, תואר ראשון כללי (באוניברסיטה הפתוחה), תואר שני במנהל עסקים ובנוסף קורסים ולימודי תעודה שונים, כולל קורס עיסוי רפואי.

ואחרי הקריירה המרשימה הזאת לאן פנית?

הלכתי לעבוד עם פגועי נפש.

הלכת לעבוד עם פגועי נפש, אתה מספר זאת בקלילות, אבל אם אני זוכר, נפגשנו לא מזמן על הדשא ב"עדן" כשאתה היית שקוע בהכנות קדחתניות לאירוח. סיפרת לי שאתה מארח עמיתים ממקום העבודה שלך ואני "הרחתי" סיפור. (כך בעצם נולד הרעיון לשיחה הזאת).

אז מי הם פגועי הנפש ואיך הגעת אליהם?

תראה, פרשתי מהמשטרה ביוני 2007. כשנה לפני כן, לבקשה של קרובת משפחה, נסעתי לחו"ל כמלווה של אדם פגוע נפש. תוך כדי, הרגשתי שאני מתחבר וזה מעניין אותי. בתיווך סמדר פניתי לחברת "נתן" - חברה המעסיקה (בין היתר) חונכים לפגועי נפש.

ומה קרה?

לאחר ראיון עם האחראית על הנושא בחברה, התקבלתי. את המשתקם הראשון קיבלתי 4 חודשים לפני הפרישה מהמשטרה. בהמשך קיבלתי באופן הדרגתי משתקמים נוספים.

בכמה אנשים אתה מטפל כיום?

כיום אני חונך ל-5 אנשים, 2 נכים של משרד הבריאות- נכי נפש ו-3 נכים של משרד הביטחון - פצוע ראש ושני פגועי הלם קרב, בגילאי 47 עד 60. החניכה היא פרטנית - לכל משתקם מספר שעות אחר, לו הוא זכאי, בשבוע.

ואיך אתה עוזר להם?

כל אחד כמובן הוא עולם מלא הכולל את בעיותיו ואת הנושאים שעל סדר יומו. אני מתחבר אליהם ולנושאים השונים בהם הם צריכים לטפל ועוזר להם לקדם אותם בכל התחומים: הארגוניים, הבירוקרטיים, רפואיים וכו' וכו'. לעתים "סתם" יושבים בביתם או בבתי קפה, נוסעים לים או מטיילים. הבוקר למשל העמסנו 2 זוגות אופניים על הרכב של אחד הנכים ונסענו לאזור ה"סטף" לטיול משולב- ברגל ובאופניים.

ואתה מדווח למישהו?

דבר ראשון אני מדווח בסוף כל חודש, בטופס חתום על התאריכים והשעות שבהם הייתי עם כל משתקם, כולל חתימה שלהם. (טופס לכל משתקם). דיווח כתוב נוסף הוא בסוף כל חודש- דו"ח מובנה לגבי כל משתקם - פעילויות שנעשו, קשיים, הישגים ועוד. כמו כן יש לי הדרכה פרטנית פעם בחודש, עם הרכזת של האזור ובה אנו משוחחים על כל מטופל ומחליפים דעות לגבי מה שעשינו ומה נעשה, על מנת לעזור למשתקם להגיע למטרות אותם הצבנו בתחילת העבודה. בנוסף, יש מפגש הדרכה קבוצתית פעם בחודש. שם התכנים מגוונים: לפעמים הרצאה בתחום השיקום או כל נושא אחר המעשיר את הידע לגבי עבודתנו. לפעמים אחד החונכים מביא מקרה לדוגמא, מספר עליו ומתקיים דיון לגבי אופן החונכות הנכון לגביו. כשפגשת אותי בברכה, ארגנתי את המפגש החודשי על הדשא (ושוב תודה לעוזי על ההסכמה והאירוח) - היינו 15 חונכים מהאזור כולל הרכזת והאחראית על הנושא בחברת נתן.

אתה יכול לאפיין את האנשים אתם אתה עובד?

...מה הם עושים שם

אלה אנשים מוכשרים מאד, כל אחד בתחומו, אבל בגלל בעיות נפשיות הם לא מסתדרים עם הסביבה. יש כאלה שממש מגיעים לעימותים חריפים וצריך לעזור להם לתקשר יותר טוב. יש כאלה שדווקא נמנעים מלצאת, מסתגרים וצריך לעודד אותם לצאת ולעשות פעילויות. כולם זקוקים לתמיכה ולחיזוק בהתמודדות שלהם ביומיום. השבוע למשל לווייתי בחור לסלקום לתיקון הנייד. על ההתחלה הוא התעצבן מהיחס שלהם ושר את המכשיר. כמובן שבמקרה כזה אני מציג את עצמי למנהל, מסביר, מתווך ומגיעים לפתרון רצוי... לגבי כל אחד, אני מכיר את בני משפחתו והאנשים המשפיעים על חייו. לעיתים אני מעורב ועוזר לבן משפחה במידה והדבר משפיע ומקדם את המשתקם שלי. עבודה מאד מורכבת, לעיתים קשה ומתסכלת אך עם המון המון סיפוק.

תסלח לי על השאלה אבל איך המעבר מהמשטרה וממג"ב – מדים, מבצעים ופקודות, לעבודה עם

פגועי נפש – אמפטיה, רגישות וחום. או בלשון ציורית יותר – מזוויות חדות למעגלים רכים?

נתפלא אבל המעבר מבחינתי היה פשוט. במשטרה לא עבדתי עם הציבור אלא פיקדתי על טכנאי ומפעילי קשר ונתתי שירותי קשר לכלל השוטרים במרחב. לדעתי, כאשר עובדים עם אנשים, כל עבודתנו הקודמות, לימודים אקדמאים וחוויות החיים, מעשירות ומכשירות אותנו לעבודה הבאה שבחרנו לעצמנו.

תרצה לומר משהו לסיום?

שנה טובה ופורייה לחברים ולקיבוץ. הצלחה לכולנו בדרך השינוי שבחרנו לעצמנו. הצלחה לכל הנקלטים החדשים ובתקווה שיבואו רבים בעקבותיהם. שוב מזל טוב לאמל ולמשפחתה. לדעתי במעשה כזה-קליטת משפחה ערבית, אנחנו מקרבים את השלום הרבה יותר מועידות ודיונים פוליטיים (למרות שהקליטה היתה כמובן על בסיס אישי ולא לאומי). זהו – שנה טובה.

רוצה לומר לך שאני מלא הערכה. לא ידעתי שגם בחזית הזאת יש לנו לוחם, ואני ממש מאחל לך הצלחה ושמח שנפגשנו בשיחה זאת.

וסמדר אומרת שיש כאן סגירת מעגל מסוימת.

כאשר סמדר ובני הגיעו לפני כמעט 19 שנה לקיבוץ, ארחנו אותם לשיחת היכרות והנה...

שנה טובה לכם

שמוליק

ליאת לוינסון על בית הספר הדמוקרטי

הפעם הלכתי לפגוש את ליאת לוינסון. שמעתי על העבודה בבית הספר הדמוקרטי וחברו כאן עברי ה"פלילי" בשדות החינוך והתחושה ה"עיתונאית" שיש כאן סיפור והרי הוא לפניכם.

ליאת, איך הגעת לסיפור הזה?

הקשר שלי עם בית ספר הדמוקרטי התחיל לפני כשנתיים, במקביל לריכוז החינוך בניר אליהו. עבדתי במשרה חלקית בהוראת שפה וחשבון.

היכן ממוקם בית הספר?

ביה"ס "לב השרון" ממוקם בתוך הקומפלקס של "הדסים", שמשכירה לביה"ס את המבנים.

מה מעמדו של בית הספר?

ביה"ס הוא עמותה פרטית שהוקמה ביוזמת ההורים.

מבחינת משרד החינוך הוא ביי"ס "מוכר שאינו רשמי".

ומהם הגילאים?

מגיל ארבע וחצי ועד כיתה ט', בינתיים, כ- 230 תלמידים, חטיבה צומחת. בשנתיים האחרונות יש תחושת גידול וצמיחה.

כיום יש פתיחות מסוימת במשרד החינוך ליוזמות חינוכיות כאלה ואחרות שצצות כפטריות אחרי הגשם. במשרד ראו שפשוט אין ברירה...

טוב, למדנו משהו על המסגרת, בואי נעבור לתכנים.

אני נזכר, שכשלמדתי חינוך, עשיתי עבודה על בתי הספר האלה ויום אחד הגעתי למעגן מיכאל לבית ספר שהוגדר כבי"ס פתוח וקידם אותי שלט גדול בכניסה – היום בית הספר הפתוח – סגור.

אז ספרי לי משהו על בתי הספר הדמוקרטיים.

זו בעצם תנועה צעירה, שהתחילה לפני כ-20 שנה ע"י יעקב הכט בביה"ס המפורסם שלו בחדרה. כיום קיימת מטריה שמאגדת את כל בתי הספר הדמוקרטיים, אבל כל ביי"ס מחליט בעצמו על המודל שלו והדגשים החשובים לו, כך שכל בית ספר דמוקרטי נראה אחרת.

ומה הרעיון שמאחורי?

לחיות בחיי היום יום חיים דמוקרטיים.

בחיי ביה"ס קיים הפרלמנט שמתכנס מדי שבוע לקבל החלטות על מכלול חיי ביה"ס ובו בהצבעה, קולו של מורה, הורה ותלמיד הם שווים ערך. לכל אחד אותה הזכות וכולם משתתפים.

ומה זה עושה?

עצם קיומו של פרלמנט שבועי יכול לשנות את ביה"ס כל שבוע. הכל זורם, הכל משתנה, חי, דיאלוגי, ויכוחים, החלטות... והכל תוסס ועובד.

ציטוט מתוך אתר ביה"ס:

"ביה"ס פועל כמערכת דמוקרטית: זהו מבנה ארגוני ופיזי בו הלומד מנהל אורח חיים דמוקרטי והינו שותף מלא בקביעת החוקים, תהליכי קבלת ההחלטות והביצוע:

רשות מחוקקת (פרלמנט) - בה שותפים כל חברי הקהילה באופן שווה (ילדים, צוות, והורים).

הפרלמנט מתקיים אחת לשבוע ובו מעלים הצעות, דנים ומחוקקים.

השותפות של הילדים בקביעת החוקים ויכולתם להשפיע עוזרת בבניית מוטיבציה גבוהה יותר לשמר את החוקים והגבולות, וכן להשתמש בדרכים דמוקרטיות לצורך שינויים.

...מה הם עושים שם

רשות מבצעת – צוות וועדות ביצועיות אליהן יכול להיבחר כל חבר קהילה. לדוגמא, קיימות וועדות תקציב, חינוך, טיולים, קבלת תלמידים, קבלת מורים, ספריה וכ"ו...
רשות שופטת – וועדות גישור ומשמעת בה בפועל הילדים הם השופטים את אלה שעברו על החוקים. לצוות בית סר אין סמכות ענישה בבית ספר. כל ענישה או סנקציה חינוכית בבית ספר באה דרך פעילותן של שתי וועדות אלו.
רשות מבקרת – עוסקת בעיקר בביצוע תהליכי ביקורת יזומה של הרשות המבצעת. בודקת את עבודת הוועדות השונות ואת המטרות שכל ועדה כזו מציבה לעצמה. כמו כן פתוחה לקבלת פניות הקהילה לגבי דברים הטעונים בדיקה."

ואיך זה משפיע, תכלס, על הילדים?

כשילד לוקח אחריות אמיתית על הבחירות שלו זה מוביל לתוצאות חיוביות וחוסך אנרגיה שלילית בדרך. המבוגרים לא יודעים הכל, הרבה אירועים לא ידועים להם ודרך זו שיח, פרור ולימוד משותף ניתן להתקדם.

ציטוט נוסף מאתר בית הספר:

"מטרת ביי"ס שלנו היא לאפשר צמיחה של בוגר אוטונומי, מודע לעצמו ולסביבה, סקרן, נלהב, שואל, בעל מוטיבציה פנימית ללמידה. בוגרת בעלת חשיבה ביקורתית שגם מכבדת את נקודת המבט של האחר, אינדיבידואליסטית, שהיא גם חלק מקהילה. בוגר שמסוגל להתבונן בתהליך הלמידה שלו, ובדרך רפלקטיבית להבין את הבחירות שלו ולקחת אחריות על התוצאות של הבחירות הללו. בוגר בעל מיקוד שליטה פנימית ואחריות לומד. בוגרת שיודעת מה מעניין אותה, מה נקודות החוזק שלה, ומה היא רוצה לחוות בעולם."

וזה לא קורה במערכת הרגילה?

המערכת הקונבנציונלית הפורמלית לא מצמיחה ילדים יצירתיים, אלא מגדלת ילדים בינוניים, תלויי ציונים ותעודת בגרות. בית הספר הדמוקרטי גורם לאנרגיות אחרות, זורמות, לברק בעיניים, נותן כבוד לילד, מלמד הקשבה, אחריות לבחירות ולהחלטות שלו.

ואיך זה עובד על המורים, ההורים?

ניתן לראות התפתחות גם של אנשי הצוות. כל מורה מביא ל"סל" הזה את התכנים שלו, האופי שלו, את חוקי השיעור שלו, את המחשבות שלו וכ"ו...
בצד כל אלה קיימים גם חינוך מיוחד, הוראה מתקנת, משמעת וסדר.
ההורים – מתפתחים יחד איתנו. יש כאלה שהם חלק בלתי נפרד מהנוף הבית ספרי ויש כאלה שפחות.

ויש דפוסי למידה והשתלמויות לצוות?

אחת לשבוע מתקיימת ישיבת צוות שם עולות השאלות, ההתלבטויות ומחליטים החלטות צוותיות. קיימים גם הפורומים של בתי הספר הדמוקרטיים באינטרנט בהם ניתן להסתייע.
דוגמא מהימים האחרונים של שנה שעברה – רצינו לבנות תוכן לחצר בית הספר בה לפי תפיסתנו קיימת המון למידה - דרך האינטרנט למדנו מה נעשה במוסדות אחרים וזה סייע לנו בדיון.

איך בוחרים הילדים את תוכנית הלימודים שלהם?

הנה, (ליאת שולפת חוברת צבעונית), בחוברת זו מופיעים כל המקצועות והילדים בוניס את המערכת שלהם לפי התעניינותם. קיימים קורסים ללמידה רב גילית. אגב אנו מקוים שבשנה הבאה, פעם ראשונה ילדים ייגשו לבחינות בגרות (כיתה י').

...מה הם עושים שם

איך מתנהלים חיי בית הספר?

לבית הספר ארבעה בתים שהם המסגרת החברתית של הילדים (כי אין להם כיתות אס):
חטיבה צעירה – מגיל ארבע וחצי עד כיתה א'.

בית שני - כיתה ב' עד כיתה ד'.

בית שלישי - כיתות ה', ו'.

ובית חטיבת הביניים - ז' ומעלה.

אני מרכזת את הבית של כיתות ה' - ו', מלמדת מתמטיקה בכיתה א', שפה בכיתות ג' וחונכת 14 ילדים. לפי חוקת ביה"ס כל ילד חייב לבחור מבוגר שילווה אותו במשך השנה.

ולסיכום – מעבר לעובדות ולנתונים, להערכות הנלהבות ולאמונה בביה"ס הדמוקרטי, הייתה חוויה לראות אצלך את ההתלהבות ואת הברק בעיניים. שתהיה לך שנה נהדרת.

ראיין שמוליק

שפע המידע שניתן – מעשיר, מעניין ומעורר מחשבה. הרהרתי למשל האם שיטה זאת מתאימה לכל הילדים? האם נעשה מעקב אקדמי מובנה ושיטתי אחרי בוגרי בתי הספר הדמוקרטיים לגבי השפעת דרך זו עליהם כבני אדם ועל תפקודם בקהילה?
חברים וילדים שירצו בעקבות ראיין זה להתייחס, לשאול ולהגיב – מוזמנים לכתוב לעלון.

שמוליק

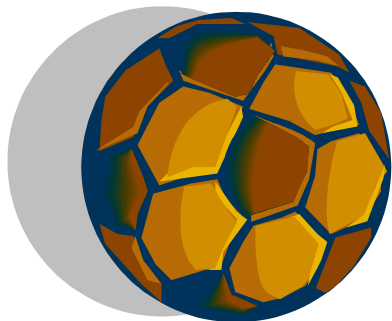
לקיבוץ שלנו,

שתהיה זו שנה של בריאות איתנה,
שלווה בנפש, אושר בלב ופרנסה טובה.
שהמשאלות יתמלאו, שהחלומות יתממשו והבריאות תישמר.
שהשנה, כל יום מחדש תבחר – במה יתמלא לך המחר.
שנת שגשוג ושלווה, שנה של הגשמת כל חלום.
שנה של אושר וברכה, שנה של שלום ואחוה, שנה של הצלחה.
שנה פורייה באהבה, שנה ללא כל אכזבה.
שנת ניסים ונפלאות, שנה של הפתעות.

שנה טובה עם טעם של עוד...

מאחלים צוות פלסטנר

מוקדמות המונדיאל

בימים אלו מתמודדת נבחרת ישראל בכדורגל במוקדמות אליפות העולם במטרה לשחזר את ההישג מ-1970.

למטרה זו גויס דרור קשטן המאמן המצליח ביותר בשנים האחרונות. הנבחרת מקווה שהקפטן יוסי בניון, השחקן המוכשר ביותר בנבחרת שנמצא כרגע בכושר טוב ומשחק בליברפול, בליגה הראשונה באנגליה, יצעיד את הנבחרת למטרה הסופית: מונדיאל 2010 דרום אפריקה.

נבחרת ישראל פתחה את הקמפיין במשחק בית מול שוויץ היריבה שמתמודדת ראש בראש עם ישראל על המקום במונדיאל, בתוצאה 2:2, ארבעה ימים לאחר מכן יצאה נבחרת ישראל למשחק במולדובה בו ניצחה ישראל 1:2. ישראל ממוקמת כרגע במקום השני אחרי יוון, שוויץ במקום החמישי, מקום אחד לפני האחרון. מתוך ששת הנבחרות בבית עולות שתי הנבחרות הראשונות.

כתבי הספורט,
עידן בורץ וגבע קציר

טבלת בית ב'

נק	הפרש	יחס	הפ	תיקו	נצ	מש	קבוצה	-
6	5	0-5	0	0	2	2	 יוון	1
4	1	3-4	0	1	1	2	 ישראל	2
3	-1	3-2	1	0	1	2	 לטביה	3
3	-2	4-2	1	0	1	2	 לוקסמבורג	4
1	-1	4-3	1	1	0	2	 שוויץ	5

אפתח ואומר שהטור החודשי שלי יהיה פרוס על מאורעות חודשי אוגוסט ספטמבר בשל בעיות תקשורת עם העורך הראשי J.

« את חודש אוגוסט פתחנו בחגיגות חג המשק שהתחילו בניקיון הקיבוץ בעזרתם של ילדינו מבתי **כחל-עורבני**, **נקר והנעורים** בהשתתפות מספר קטן של חברים וארוחת בוקר כיז המלך מתקציבה של **יהודית** מהנוי. פעילות חשובה שלא ממש היתה לה היענות מחברי הקיבוץ אבל בעצם ההפסד כולו של מי שלא בא כי היה נעים ונחמד.

« בערב אותו יום בילינו על מגרש הכדורסל ב"סאמר הופס" שהיה נהדר ועל כל הטוב הזה תודה למארגנים – **דור הורביץ**, **עמרי רז**, **עידן בורץ** ו... כבר נכתב ונאמר ומי ששכחנו איתכם הסליחה.

« למחרת מתנפחים בבריכה - הפנינג קיצי, משפחתי ו... טוב כאן אני חושבת שאפסיק לספר על חג המשק. אולי כדאי לשמור את הכוחות לעוד שנתיים כשנהיה בני 60.

« **בני הי"ב** נסעו לטיול לטורקיה עם **מתן גבע** עשו חיים וחזרו בשלום.

« במזל טוב נולד גינג'י חדש למשפחת **רז**—**אלעד** שמו. מזל טוב להורים לאח ולכול המשפחות. שתגדלו אותו בנחת, עושר ואושר.

« אתם זוכרים שבשנה שעברה כשהיתה מלחמה המשפחה של **ירון קציר** באה להתאווררות אצלנו בקיבוץ וראו פלא גם השנה הם כאן. וזה למה?! כי היה להם כיף!!! אז ברוכים הבאים, שתמיד יהיה לכם כיף אצלנו.

« גם אמא של **מוניקה קרבס** באה לביקור משפחה – תגידו לי נכון שהיא נעשית יותר צעירה בכל פעם, חמסה חמסה, עד מאה כ-20. ושתמיד יהיה לך הכח לבוא לבקר בארץ.

« המתגייסת הראשונה השנה היא **ליאור וינטר** – ליאור התגייסה יומיים לאחר שהחבורה חזרה מטורקיה, ליאור בטירונות חודשיים והיא תהיה משקית ת"ש. בהצלחה לך.

« גם **אורן רפפורט** התגייס לצ.ה.ל. - לסיירת נח"ל. תשמור על עצמך וחזור הביתה בריא ושלם.

« **שיר ברלס** עובר קורס קצינים – כיפאק היי ובהצלחה.

« לבית ספר יחדיו נוספו שתי בנות נחמדות – **אגם קציר ונויה ברלס**. לשתיכן דרך צלחה.

« לחסידה נכנסו בן משק – **איילון לבית קורדובה** ועוד שניים שהם בנים של בניס - **אביב הבן של קרן שר ועדי הבן של יעל שקד**.

« מערכת החינוך, או יותר נכון הורי מערכת החינוך, חוו אירוע קשה בחודש זה של מות פעוט בבית חסידה לאחר שנלחם חצי שנה בגידול במוחו. ליווינו את המשפחה בשעותיה הקשות דבר שהשאיר משקע גדול בליבנו. יהי זכרו ברוך.

« סבא-אבא **מזרחי** חזר הביתה, שלוח לך חיבוק חם והמון אהבה שתחזור לכושר במהרה.

« גם אבא-סבא **סולי שר** "הסתובב לו הראש" בחודש האחרון אבל טוב לראות אותו שוב צועד בריא במדרכות הקיבוץ. רפואה שלמה.

« **דרור ירושלמי וליאור יוגב** סיימו שנת שירות ומחכים לגיוס – טוב לראותכם על המדרכות...

« הגיינגית הגדולה מבית **קובלסקי**, סיימה את השירות הצבאי בה שירתה כמורה חיילת. לך **שני** היקרה שלוחה ברכה לשנה החדשה שתהיי אזרחית למופת ובהצלחה ב"ריל ליף".

« נדב קאליפה ציפור הדרור נתפס ברשתה של בחירת ליבו גל, ונחגגה חתונה שמספרים עליה רק טוב, לך נדב ולכל המשפחה - שפע ברכות אושר ועושר וכמו שחווה היתה אומרת: " ועכשיו ילדים..." ».

« ואסיים בברכת שנה טובה לכול משפחת הקיבוץ, הקטנים הגדולים האחרים והמשונים: »

שתהיה השנה הבאה עלינו לטובה ולשמחה
שנה ברוכה ומתוקה
שנדע להקשיב, להבין ולראות את הטוב.
שהגזרות הכלכליות יעברו לידינו
שהמים מהשמים ירדו המון בקירבנו
שנצליח לעשות יותר מהשנה שעברה,
שיגשוג, פריחה, בריאות שלוה והמון אהבה.
ובקיצור שתהיה שנה מדהימה

ממני באמת לאמיתה
ליזה בוחסירה

יילידי החודש
ספטמבר

רותם אברהמי נחום, 30
שגב ליוסון, 18
עידן כרץ, 16
גל צדפי, 14
עומר פלג, 9
לי שלמון, 8

לאה סזרחי, 75
יורם כרלס, 73
קלמן גביש, 73
בוסיק ניר, 73
הדסה ראובני, 73
לולה רגב, 73

איציק כורנשטיין, 55
ואלרי שיקלי, 54
מרים שקד, 54
תרצה זוגי, 53
זהר קציר, 45
יהודית מדר, 43

פתרונות ניתן לשלוח לאי-מייל BANIR@NIREL.ORG.IL או להכניס לתא דואר מספר 99. התשובה הנכונה ורשימת הפותרים יתפרסמו בעלון הבא. בין הפותרים נכונה יוגרל פרס.

והפעם משהו מתאים לחגים.

אמנם לא מתוק ולא עגול אבל הסודוקו הפשוט (חידון עתיק מ-שנת 1976) יכול ללמד אותנו הרבה על החיים.

איך פותרים את החידון הזה (וכל חידון וכל בעיה וכל אתגר)?

- ◆ לדעת מראש שיש פתרון לכל בעיה ושהפתרון בהישג ידינו
- ◆ הסתכלות ראשונית
- ◆ להבין את המצב ולחקור את היחסים של המספרים אחד לשני ולעולם בכלל
- ◆ לחפש את נקודת ההתחלה ודרכי המשך
- ◆ להפעיל את כל הכוחות הפנימיים – הגיון, נסיון, ידע, ריכוז, התמדה (אין ניחושים)
- ◆ להנות ולהתחזק מפתרון כל שלבי הביניים לשמוח כאשר פותרים את החידון ומיד להתחיל לחפש את האתגר הבא!

יש לפתור את הסודוקו ולשלוח לי את המספרים שמופעים בריבועים המסומנים (מלמעלה למטה)

שנה טובה לכולנו,
רפי בורץ

		2	4		8	9		
1			3		5			4
	7						3	
			9		4			
	5						6	
			1		7			
	2						5	
5			6		2			7
		8	5		1	2		

התחדשות

חילופים: נצמי שמר
לחן: נצמי שמר
ציבורי: עט טוב לוי

עייפות בלתי מוסברת
פיק ברכיים לא מובן
זו שעה שלא חוזרת
לעולם - אבל
בליבך אתה יודע
שמעבר לפינה
אהבה חדשה
ממתינה

אחרי החגים יתחדש הכול
יתחדשו וישבו ימי החול
האוויר, העפר, המטר והאש
גם אתה, גם אתה תתחדש

בגנך פורחים לפתע
בערבוביה גמורה
עץ החלומות
ועץ הדעת טוב ורע
הסתכל על כליך
שהשארית בחצר
הפטיש, הסולם, המעדר

אחרי החגים...

במסע שלא נגמר
בין שדות הצל ושדות האור
יש נתיב שלא עברת
ושתעבור
שעון- החול, שעון- חייד
מאותת לך עכשיו
למד- דלת, למד- הא, למד- וו.

